

Hungarian
63-0714M

Miért kiáltasz? Szólj!

Why Cry? Speak!

1963. július 14.
Jeffersonville, Indiana, USA

By
William Marrion Branham

This book may be freely distributed or reproduced on a non-commercial basis and is licensed under a Creative Commons Attribution-Noncommercial-No Derivative Works 2.5 License. See www.biblebelievers.org/messagehub for details on this license.

Miért kiáltasz? Szólj!

¹ Maradjunk állva egy pillanatra, amíg meghajtuk fejünket. Van valami különleges kérésünk? Ha van ilyen kérések, csak emeljétek fel a kezeteiket Istennek, hogy ily módon tudassátok, és mondjátok: - Uram, Te ismered az én szükségemet...

² Mennyei Atyánk, nekünk valóban kiváltságos dolog az, hogy ezen a reggelen összegyűlhettünk az Isten házában, miközben tudjuk, hogy olyan sokan vannak, akik szeretnének az Isten házában lenni, de kórházban vagy betegágyban kell lenniük, és Te megadtad nekünk ezt a kiváltságot, hogy most itt lehetünk. És Uram, mi soha sem azért jövünk, hogy egymást lássuk, bár szeretjük az egymással való testvéri közösséget, de ezt otthonainkban is meg tudnánk tenni; de mi Vele akarunk közösségekben lenni, aki összehozott minket szeretett gyermekekként és testvérekként.

³ Most megköszönjük ezt Neked. És az egyetlen általunk ismert helyes módja a Veled való közösségnek a Te Igédben van; a Te Igéd az igazság. Azért gyűltünk itt össze, hogy szellemi erőt kapjunk; szükségünk van erre Uram. Erőre van szükségünk, hogy hordozni tudjuk a keresztségeinket. Azért imádkozunk, hogy küld el ma este a hatalmas Szentlelket, és erősödhessünk meg általa. Add meg a Te népednek kérését, mivel eljöttek ide, és felemelték kezeiket Hozzád, hogy ezzel jelezzék, szükségük van arra a dologra. Válaszolj mindenkinek, Uram.

⁴ Megköszönjük Neked, hogy meghagyta Ungren testvérnő életét tegnap éjszaka abban a balesetben fent itt az úton. Uram, Te kegyelmes voltál hozzájuk, és ezt köszönjük.

Zsolt34:7

⁵ Most pedig imádkozunk azért, Mennyei Atyám, hogy továbbra is légy velünk, és segíts minket a további utunkon - mindnyájunkat. Add nekünk Uram a Te felövező erődet, és azt a hitet, ami által tudjuk, hogy a Te soha el nem múló jelenléted velünk marad. Azon az órán, mikor nem segíthetünk magunkon, tudjuk, hogy Isten angyalai táboroznak le majd azok mellé, akik félik Őt, és ők felemelnek majd minket, nehogy lábunkat megüthessük egy kőbe. Most pedig imádkozunk, hogy add nekünk a Te áldásodat az Igéhez, és beszélj rajtunk keresztül - bennünk, Jézus Krisztus nevében. Ámen.

⁶ Hálás vagyok azért, hogy kint süt a nap, hogy a naprendszer napja süt odakint. Ma reggel nagyon rossz idő volt, azt hiszem különösen ebben az országban, olyan sokszor homályos, álmosító idő van; és ha kibújik a nap és süt, az mindig nagyon jó.

⁷ A mai kis családi összejövetel - találkoztam a fivéreimmal a lánytestvéremék házában és néhány ebben a városban és a környéken élő rokonunkkal... Sok Branham van, ha mindannyian eljönnének ide Kentucky (ejtsd: kentáki) államból, azt hiszem, ki kellene bérelnünk a várost annyian volnánk. De ez csak egy kis hazalátogatás volt... Régebben mindannyian a Mama házában találkoztunk, és ő volt az, a jó öreg kapocs, aki összetartott bennünket. De Isten ezt a kapcsot elvitte a Mennybe, és remélem, hogy egyszer majd mindannyian ott fogunk találkozni.

⁸ Nos a minap - azt mondtam: - Tudod, azt hiszem, le fogom rövidíteni a vasárnapi szolgálataimat húsz vagy harminc percesre, és aztán a betegekért fogok imádkozni. És ezen a reggelen is erre gondoltam, és tegnap este arra gondoltam, mikor Downing testvérnő felhívott engem, vagyis Billy-vel beszélt, és elmondta, hogy Ungren testvérnővel úton idefelé átcúsztak az út másik oldalára, és a kocsi összetört. És mialatt Billy még mindig az ablaknál volt... (Nem tudom, hány óra lehetett, talán valamikor hajnalban, már régóta alhattam.) Lenéztem Wood testvérré; sötét volt. És letérdeltem, hogy imádkozzak, és ekkor valami azt mondta nekem, hogy minden rendben van. Így hát, ezután szóltam Billynek, hogy mondja meg a testvérnőnek, hogy - azt hiszem, - hogy minden rendben lesz.

⁹ Annyira boldog vagyok, hogy itt láthatom őket ma reggel, amint itt ülnek hátul... azok után, ami az úton történt... Olyan emberek, akiknek olyan szeretet van a szívükbe szeretnek, hogy kilométerek százait teszik meg azért, hogy az Evangéliumot hallhassák; és ekkor arra gondoltam, hogy egy húszperces szolgálat az én tempómmal, nem volna elég nekik. Így hát úgy döntöttem, maradok... ennél a hosszúságnál.

¹⁰ Így aztán Ungren testvér, a fia, ma el tudta énekelni a "Milyen hatalmas vagy" című dalt. Az Úr ma többet jelent neki, mint tegnap, mivel a menny hatalmas Istene megőrizte az ő drága édesanyját és nővérét.

1Péter5:7

¹¹ Ma tehát egy nagy alkalomnak nézünk elébe az Úrban, nekem pedig két vagy három olyan témám is van, amit megnéztem, és nem tudtam kitalálni, hogy melyikről fogok ma beszélni. Az egyik az volt, hogy "Hogy bízzad Rá a te gondjaidat, mert Ő gondot visel rád". Nos, ha Ő törődik veletek, akkor Ti miért nem törödtök vele? Szóval, másik pedig, Billy Paul, nem nem ő, a másik fiam, Joseph adta nekem ezt a témát még régen. Egy nap a szobában ültem, és így szólt, felnézve a kép felé, (és Billy, vagyis Joseph, más kisfiúkhöz hasonlóan, nagyon szereti a hajókat és a lovakat, tudjátok) és egyszer csak megkérdezte tőlem: Papa, Jézusnak van hajója?

érted, testvérem, te is imádkozz értem.

A föld reménysége és a menny öröme;

Drága név, ó, mily kedves!

A föld reménysége és a menny öröme.

Most lehajtott fejjel, énekeljük ezt a következő verset.

Vidd magaddal Jézus nevét,

Védőpajzsként minden baj ellen;

Mikor kísértések hada fog körül,

Csak foglald imába azt a szent nevet.

Drága név, ó, mily kedves!

A föld reménysége és a menny öröme;

Drága név, ó, mily kedves!

A föld reménysége és a menny öröme.

Ján5:24

²²² Lehajtott fejjel, és meghajtott szívvel, azzal a felismeréssel, hogy Jézus azt mondta: - Aki az Én beszédemet hallja és hisz annak, aki engem elbocsátott örök élete van, és nem megy a kárhozatra, hanem általmént a halálból az életre.

²²³ Tudjuk, hogy mi Isten kegyelméből ezt a szívünkben hordozzuk, egy Neki történő odaszenteléssel, egy olyan odaszenteltséggel ma reggel, hogy az életünk ma reggeltől meg fog változni, és pozitívabb gondolkodásúak leszünk. Megpróbálunk majd olyan kedvességben és alázatosságban járni, hogy elhiessük, hogy amit kérünk Istentől, Isten azt megadja nekünk. És nem fogunk egymás ellen gonoszul beszélni, vagy senki másról. Imádkozni fogunk az ellenségeinkért, és szeretni fogjuk őket; jót cselekszünk azokkal, akik rosszat cselekedtek velünk. Isten a bírása annak, hogy ki igaz és ki hamis. De ennek alapján, és lehajtott fejjel, Megkérem jó barátomat, Lee Vayle testvért, hogy egy imával bocsássa el a hallgatóságot. Vayle testvér.

megdorgálásomra volt. Rájöttem, hogy nem azon az úton járok, amin gondoltam, hogy vagyok, bűnösnek találtam magam abban, hogy mindig csak Istenhez kiáltottam, a szólás helyett. Uram, segíts nekem, hogy ettől az órától odaszántabb szolgál lehessen. Nem csak magamért imádkozom, értetek is, hogy együtt Krisztus testeként, a világból kihívva, elkészíttetvén az ígéret földjére, hogy Isten adjon nekem ahhoz bátorságot, hogy a megfelelő módon tudjak beszélni - hogy világossá tegyem az utat előttetek, hogy nehogy eltévedjétek az ösvényt. Isten kegyelméből ezt fogom tenni. Követni fogom a véres lábnyomait Annak, aki előttünk járt, és...

Ez a megszentelt kereszt, melyet a vállaamon hordok,
Egészen a halál adta szabadulásomig.
Hogy akkor mehessek haza a koronámért,
Van ott egy korona számomra is.

Neked adjuk ezt Atyám - a mi megszenteltségünket, Jézus Krisztus, a Te fiad nevében. Ámen.

²²¹ Az Úrnak köszönhetjük ezt a - megszentelt életet. Add át ennek magad - csak kedvesség, alázatosság, Szellemben való járás, járás, beszéd, öltözködés és keresztényi cselekedetek, alázatosan, kedvesen; ne engedd el ezeket magadtól. Isten hangja az Igén keresztül szól, az ajándékokon keresztül szól. Ha egy ajándék jön, akkor egy másik fejezi azt ki. Jön egy másik ajándék, és ugyanazt a dolgot fejezi ki. Értitek? Akkor az biztosan az Ige szerint és az óra szerint való. Isten velünk van. Mennyire hálásak vagyunk ezért Neki. Most pedig lehajtott fejjel - kérlek testvérnő szólaltasd meg az akkordokat ehhez...

Vidd magaddal Jézus nevét,
Védőpajzsként minden baj ellen;
Mikor kísértések hada fog körül,
Csak foglald imába azt a szent nevet.

Csak tegyétek ezt, mondjátok ki az igét. Mondjátok ki a nevét. Énekeljünk most, ami alatt távozzunk:

Vidd magaddal Jézus nevét,
A bánat és fájdalom gyermekéét;
Vigasztalást és örömet nyújt,
Vidd el mindenfelé, amerre mész.
Drága név...

Most pedig rázzunk kezet egymással, és mondjuk: - Imádkozni fogok

Azt válaszoltam, hogy nem tudom.

Így hát, amikor, felállt, és kiment elkezdtem azon gondolkodni, hogy van-e hajója, és ebből vettem egy témát, éppen itt van lejegyezve a könyvemben: Van-e Jézusnak Hajója?

¹² És arra gondoltam, hogy igaz, amikor itt volt a földön kölcsön kellett vennie egy méhet, hogy világra jöhessen, meg egy sírt is, amibe eltemethetik, egy hajót, amiből prédikálhatott, de Ő a kapitánya a Sion régi bárkájának. Hát persze, hogy van neki. De ezekkel a témákkal kapcsolatban, amiken gondolkoztam, arra gondoltam, hogy talán később venném őket, mielőtt még elmennénk innen haza.

¹³ Tudjátok, hogy szeretek innen a Gyülekezeti Házból beszélni, mert ez a mi saját gyülekezetünk. Itt úgy érezzük, hogy szabadon szólhatjuk azt, amit a Szentlélek mond. Máshol, még akkor is egy kicsit kényelmetlenül érezzük magunkat, ha az ott lévők szívesen fogadnak, csupán azért, mert valaki más gyülekezetében vagyunk, és eléggé jól neveltek vagyunk ahhoz, hogy tiszteljük a gondolataikat és a hitük irányelveit.

¹⁴ Nagyon szép napokat töltöttem ezen a héten lent Burcham testvérnél. Elmentem abba a gyárba, ahol készítik sajtot. (Látom, hogy itt van feleségével és fiával ma reggel.) Mindig azt hittem, hogy egy sajt gyár hasonlít más ilyen helyekhez, ahol már jártam. Hogy olyan lucskos és koszos. Hát, egy biztos, arról a helyről sok mindent el lehet mondani csak azt nem, hogy koszos. A legtisztább hely volt, ahol valaha is jártam, különösen maga a gyár. És nem hittem volna - azt hittem, ó, talán vagy száz font sajtot állíthatnak elő egy nap alatt, de nem, hat tonnát gyártanak! - és három ilyen gyár működik. Azon gondolkoztam, hogy ki ehet meg annyi sajtot, de az Úr megáldotta ezt az embert, és megtiszteltetés volt számomra, hogy vendégeskedhettem nála, abban a nagyon kedves kis otthonban - egy remek, megszentelődött feleséggel. És semmi okuk nincs arra, hogy ne úgy éljenek Krisztusért, ahogyan most élnek. Találkoztam a fiaikkal, és nagyon remek gyerekek. Annyira hálásak vagyunk azért a testvéri közösségért, amiben vagyunk.

¹⁵ Kiderült, hogy a régebbi pásztorukat én is ismertem - Gurley ^(ejtsd: görli) testvér, egy nagyon kedves ember egyesített pünkösdi gyülekezetből, akivel évekkor ezelőtt találkoztam - ez a gyülekezet Jonesboróban, Arkansas államban van. Csak nem tudtam, hogy az ő pásztoruk volt.

¹⁶ Nos, ne feledkezzetek el a ma esti szolgálatokról, és azután, ha ez Isten akarata, akkor reméljük a következő vasárnap is beszélhetünk. Aztán pedig azt hiszem, hogy a következő vasárnap Chichago-ba kell mennem; aztán távol leszek egy darabig. Haza kell vinnem a családot vissza Arizónába, hogy... hogy

a gyerekek folytathassák az iskolát, és akkor nem fogjuk már többet zavarni a pásztort - azzal, hogy átvesszük tőle a szolgálatot. Tehát nagyon hálásak vagyunk Neville testvérnek a vendégszeretetéért. Tudjátok, meghívtam, és ő annyira... Szeretem Neville testvért... egy olyan ember, akiben nincs családság, vagy önzés csak tiszta kereszténység. Ez olyan csodálatos számomra.

¹⁷ Most pedig felolvassunk valamit az Igéből, aztán pedig elmondom a hozzáfűznivalókat, és nem tudom, hogy mikor érünk ezeknek a hosszú üzeneteknek a végére, de azt hiszem,... a múltkor beszéltem valakivel a hosszú prédikációmról, és azt mondta: - Nos, ha csak egy pár percig beszélnél, és te olyan rejtélyes módon tudsz beszélni, akkor sohasem értenénk meg belőle semmit... Azt mondta, hogy beszéljek csak nyugodtan, és egy idő múlva kijön, aminek ki kell jönnie. Ezt mondta... Szóval talán az Úr akarja, hogy így csináljuk.

¹⁸ Hajtsuk meg újra a fejünket. Uram, a Te Igéd nyitva fekszik a szőszéken, és mi tudjuk, hogy eljön a nap, amikor utoljára csukódik majd be, Akkor az Ige testté lesz. Így hát mi hálásak vagyunk ezért az időért ma reggel, és nyisd meg előttünk a Te Szentlelked által, ennek az Igének a tartalmát, amit olvasni fogunk. Kérünk, hogy a Szentlélek tanítson bennünket ma azokra a dolgokra, amelyeket tudnunk kell, és ezért cserébe mi hagy figyelhessünk jól ezekre a szavakra, mélyen ivódjanak belénk, és azok, akik a hangfelvételeket hallják majd, azok is nagyon jól figyelhessenek, és tudjuk megérteni azt, amit a Szentlélek akar felfedni előttünk; mert mi tudjuk, hogy ha felken minket, akkor ez a felkenés nem hiábavaló; ennek célja van - az, hogy az Úr szolgálatára működhessen. És Uram, add meg, hogy a szíveink és az elménk nyitva legyen.

¹⁹ Legyen szabadságunk a beszédre, és a hallásra, és legyen hitünk elhinni azt, amit hallunk, mivel az az Isten Igéjéből való lesz, és talán ennek köszönhetően kapunk majd örök életet azon a nagy napon, ami el fog jönni. Áldj meg ma minket; és ítéld meg minket, ha tévedünk. Engedd, hogy meglássuk a hibáinkat, és Uram azon az úton áldj meg minket, ami helyes, hogy tudhassuk, hogy merre menjünk, és mit csináljunk ebben a világban, azért, hogy ha lehet, tehessünk valamit még az itteni életünkben azért, hogy Jézus Krisztus dicsőíttessen, aki meghalt azért, hogy mi élhessünk a továbbiakban. Mi ezt Jézus nevében kérjük. Ámen.

2Mózes13: 21,22

²⁰ Most pedig ma reggel csak két részt szeretnék felolvasni a Bibliából, és az egyik a Mózes első könyvéből van; vagyis tulajdonképpen mind a kettő a 2 Mózes-ből van. Az egyik a 13. rész, és 21. és 22. vers, a másik pedig a 14. részből lesz, a 10., 11. és a 12. vers. Most a 2 Mózes 13:21-ből olvasok.

Vedd el bűneim,
Ó, engedd, hogy most már
Teljesen Tiéd legyek!

Most pedig álljunk igazán csendben miközben dúdoljuk.

Rád tekint...,
Te, Golgota .....
(Emeljük fel hozzá a kezünket.)
Ó, Isteni .....
(Szenteld magad oda Istennek most.)
Most hallgass meg, amint imádkozom,
Vedd el bűneim,
Ó, engedd, hogy most már
Teljesen Tiéd legyek!

²¹⁸ Most imádkozzunk együtt felemelt kezekkel: [A gyülekezet ismétli Branham testvérrel az imát] Úr Jézus én most Neked szentelem magamat. Egy szolgáló életet még tisztábban, több hittel, én kiáltok, hogy elfogadhatóbb szolgáló lehessen az eljövendő életemben, mint eddig voltam. Bocsásd meg a hitetlenségemet, és állítsd vissza számunkra azt a hitet, amelyet egykor a szentek megkaptak. Neked adom magamat a Jézus Krisztus nevében. Ahogy meghajtjuk fejünket...

Ahogy az élet labirintusában lépkedek,
És köröttem a baj egyre több,
Te légy a vezetőm;
Fordítsd a sötétséget világossággá,
Mosd el mind a félelmeim,
És ne engedj Tőled eltérni
Sohasem.

²¹⁹ Amint most meghajtjuk a fejünket: Hogy érzitek jó volt számotokra ez a ma reggeli üzenet? Adott bátorságot? Ha ez így volt akkor emeljétek fel Isten felé a kezeiteket, és mondjátok: - Köszönöm, Uram! Én mindkét kezemet felemelem, mert annyira úgy érzem, hogy segített nekem, bátorságot adott.

²²⁰ Voltak olyan dolgok azok között, amiket mondtam, amelyeket nem gondoltam, hogy mondani fogok, de már elhangzottak. Az az én

és megáldottál minket; mennyire köszönjük ezt Neked.

²¹⁴ Amint tartom ezeket a zsebkendőket a kezemben, Uram - azok az emberek, akiknek van hitük erre. Menjen el azoktól az emberektől minden gonosz és minden betegség. És én parancsolok minden olyan léleknek itt, amely hamis, amely nem Istentől van, mindenféle betegség, baj vagy nyomorúság lelkének - mi nem egy ember árnyékában fekszünk itt, bár az is elég lenne, hanem az evangélium árnyékában - az igazolt evangélium árnyékában.

2Mózes14:22

²¹⁵ Ahogyan a nagy tűzoszlop előre hátra mozog ebben az épületben, ugyanaz, amelyen keresztül Isten lenézett, és a Vörös-tenger elhagyta a medrét, és Izrael át tudott menni. Most azonban, amint Ő néz, ez be van fröcskölve az Ő saját Fiának vérével - amikor a könyörület és a kegyelem... Hadd legyünk engedelmesek; hadd hagyjuk abba ma azt, hogy mondjuk - hogy kiáltunk. Hadd döbbenjünk rá, hogy Te elhívtál minket erre a munkára. Itt van az idő. Én ezt a Jézus Krisztus nevében mondom. Minden betegség hagyja el azt a helyet.

²¹⁶ Hadd szentelje újra oda az életét minden férfi és nő, aki Jézus Krisztus nevét hívja segítségül. Én is odaszentelem az életemet, Uram, az imádság oltárán. Én meghajtom magam, és szégyellem magam, és elfordítom a fejemet a föld felé, amelyből Te kivettél engem.

²¹⁷ Úr Isten, szégyellem a gyengeségemet és a hitetlenségemet. Bocsásd meg, Uram; adj nekem bátorságot. Adj mindannyiunknak bátorságot. Úgy érzem magam, mint Mózes - mindannyian kint vagyunk az úton. Nem akarunk egyet sem hátrahagyni. Mindenkit magunkkal akarunk vinni, Uram. Ők a Tied. Neked ajánlom őket Uram. Áld meg ezeket az embereket ma, Uram; kérlek, add meg ezt nekünk. Áldj meg engem velük együtt, Atyám, és áldassék a Te neved; a Tiéd legyen a dicsőség. Add nekünk ezt az örök hitet, Uram, ahogyan most Neked szenteljük magunkat. Én, e fölött a Biblia fölött, és e mögött a pulpitus mögött, Neked adom az életemet, Uram. A Te ígéreteidre támaszkodom. Tudom, hogy meg lesznek erősítve. Tudom, hogy azok igazak. Adj nekem bátorságot, hogy szóljam ezeket a szavakat. Adj nekem bátorságot, Uram. Irányíts engem abban, hogy mit kell tennem és mit kell mondanom. Neked adom az életemet ezzel a gyülekezettel együtt, Uram, a Jézus Krisztus nevében. Ámen.

Rád tekint már hitem,

Te Golgota Báránya,

Isteni Megváltó!

Most hallgass meg, amint imádkozom,

Az Úr pedig megy vala előttük nappal felhőoszlopban, hogy vezérelje őket az úton, éjjel pedig tűzoszlopban, hogy világítson nekik, hogy éjjel és nappal mehessenek.

Nem távozott el sem a felhőoszlop nappal, sem a tűzoszlop éjjel a nép elől.

2Mózes14:10-12

Most pedig a 2 Mózes14. a 10. verstől.

Amint közeledék a Fáraó, Izrael fiai felemelék szemeiket, és ímé az Egyiptombeliek nyomukban vannak. És nagyon megfélemlének, és az Úrhoz kiálltának Izrael fiai.

És mondának Mózesnek: Hát nincsenek-e Egyiptomban sírok, hogy ide a pusztába hoztál minket meghalni? Mit cselekedél velünk, hogy kihoztál minket Egyiptomból?

Nem ez volt-e a szó, amit szoltunk vala hozzád Egyiptomban, mondván, hagyj békét ékünk, hadd szolgáljunk az Egyiptombelieknek, mert jobb volt volna szolgálnunk az Egyiptombelieknek, hogynem mint a pusztában halnunk meg.

2.Mózes14:13-25

Fogok még olvasni egy pár verset.

Mózes pedig monda a népnek: Ne féljete,...(Most itt nagyon figyeljete)...Mózes pedig monda a népnek: Ne féljete, megálljatok! És nézzéte az Úr szabadítását, amelyet ma cselekeszik veletek; mert amely Egyiptombelieket ma láttok, azokat soha többé nem látjátok.

Az Úr hadakozik ti érettetek, ti pedig veszteg legyetek.

És monda az Úr Mózesnek: Mit kiáltasz hozzám? Szólj Izrael fiainak, hogy induljanak el. Te pedig emeld fel a te pálczádat, és nyújtsd ki kezedet a tengerre és válaszd azt kétfelé, hogy Izrael fiai szárazon menjenek át a tenger közepén.

Én pedig ímé megkeményítem az Egyiptombeliek szívét, hogy menjenek be utánuk, és megdicsőíttetem a fáraó által és az ő egész serege által, szekerei és lovasai által.

És megtudják az Egyiptombeliek, hogy én vagyok az Úr, ha majd megdicsőíttetem a fáraó által, az ő szekerei és lovasai által.

Elindula azért az Istennek Angyala, a ki jár vala az Izrael tábora előtt, és méne mögéjük; a felhőoszlop is elindula előlük és mögéjük áll.

És oda méne az egyiptombeliek tábora és az Izraeliek tábora közé; így

lőn a felhő és a setétség: az éjszakát pedig megvilágosítja vala. És egész éjszaka nem közelítettek egymáshoz.

És kinyújtá Mózes az ő kezét a tengerre, az Úr pedig egész éjjel erős keleti széllel hajtá a tengert és szárazzá tevő a tengert és kétfelé válának a vizek.

És szárazon menének az Izrael fiai a tenger közepébe, a vizek pedig kőfal gyanánt válának nékik jobbkezők és balkezők felől.

Az Egyiptombeliek pedig utánok nyomulának és bemenének a fáraó minden lovai, szekerei és lovasai a tenger közepébe.

És lőn hajnalkor, rátekinte az Úr az Egyiptombeliek táborára a tűz- és felhőoszlopból és megzavará az Egyiptombeliek táborát.

És megállítá szekereik kerekeit és nehezen vonszoltatá azokat. És mondanak az Egyiptombeliek: Fussunk az Izrael elől, mert az Úr hadakozik érettök Egyiptom ellen.

²¹ Isten Igéje olyan hatalmas, olyan jó, egyszerűen nem lehet abbahagyni az olvasását. Életté válik, miközben olvassuk. Azt hiszem ebben a részben ma reggel, mint hogy ez felkerül a szalagokra, ezt az elején szeretném elmondani: úgy tűnik... úgy tűnik, hogy én... és amiatt... Tegnap igetanulmányozás közben, mikor ráakadtam erre a témára, és aztán arra gondoltam, hogy erről fogok beszélni, ha az Úr megengedi, mert ez annyira lehengerel engem. És remélem, hogy mindannyiunkat annyira lehengerel majd, hogy meglátjuk, és hogy felnézünk, és elgondolkozunk összehasonlítva azt a napot a mával.

2Mózes14:15

²² Három szót szeretnék címként adni ennek a prédikációnak: Miért kiáltasz? Szólj!... Isten mondta Mózesnek itt a 15. versben: “Mit kiáltasz hozzám? Szólj Izrael fiainak, hogy menjenek tovább.” És Miért Kiáltasz? Szólj!

²³ Na, most már van egy témánk, és megpróbálok olyan gyorsan tempóban végigmenni rajta, ahogyan a Szentlélek vezet. Szeretnék elgondolkozni azon... szeretném megnézni azt a részt, mikor Mózes Istenhez kiáltott a problémák idején, és Isten helyreigazítja Mózes, pontosan akkor, amikor a baj már a küszöbön volt. És ilyen a természet, egy ember számára micsoda szidásnak tűnik, mikor kiált, és Isten megfordul, és megdorgálja azért, amiért mondta - amiért Hozzá kiáltott. Ez egy nagyon kemény dolognak tűnik.

²⁴ Sokszor, mikor a Bibliában olvasunk valamit a saját elgondolásunk szerint, akkor nagyon keménynek tűnik, de ha egy kicsit jobban megnézzük, rájövünk, hogy a mindentudó Isten pontosan tudja, hogy mit csinál. És azt is tudja, hogyan tegye ezeket a dolgokat, és hogyan bánjon az emberrel. Tudja, mi

megtette. Ő tegnap, ma és mindörökké ugyanaz. Ő mindent pontosan ugyanúgy tett, ahogyan azt megmondta, hogy tenni fogja. Ámen.

²⁰⁸ Miért kellene várnom? Isten igazolja az Igét. Az az igazság. Utazzunk. Induljunk. Menjünk az Úrral, hagyjunk hátra minden kétséget, minden bűnt. Takarítsuk ki, súroljuk ki a házat. A Junior Jackson látomása szerint, csak lámpák maradtak ott - vagy ahogyan az álmában volt (talán itt ül valahol). Semmi más nem maradt csak lámpák, és minden lámpának arany csík volt az oldalán - abban az álomban, amit valamelyik este mondott el nekem. Ó!

²⁰⁹ Collins testvér ne aggódj, amiatt a hal miatt. Fehér volt, annyi csak hogy nem tudtad, hogyan kezeld. Hagyj magad mögött mindent, ami ennek ellentmond. Ne felejtsd el, hogy bármilyen fanatikusnak is tűnik néha, ez az igazság. És néha minden más... Menj ezzel egyenesen előre!

Lk17:28,30

²¹⁰ Az a Szentlélek ugyanaz az Isten, aki feltámasztotta Jézus Krisztust a halálból. Ugyanaz, aki szavával tud teremteni dolgokat, ugyanaz, aki Mózes idejében élt ugyanaz az Isten ma is. Az Ő hívása ezekben az utolsó napokban, Ő igazolva van, “Ahogyan Szodoma napjaiban volt, úgy lesz az ember fiának napjaiban is.” Ő megtette... Ott van lent Szodoma. Ott van kint Billy Graham és Oral Roberts, és a gyülekezet tovább megy ugyanazokkal a jelekkel, hogy Ő mindkét helyet megígérte, és ott is vannak. Ő az, aki ezt megmondta. Ó, Uram, adj nekem bátorságot, ez az én imám. Segíts nekem, ó, Uram Isten!

Itt abba kell hagynom. Már későre jár.

²¹¹ - Miért kiáltasz Hozzám? Miért kiáltasz folyton Hozzám, amikor Én bebizonyítottam, hogy veled vagyok? Hát nem gyógyítottam meg a betegeiteket?... Ezt mondaná: - Hát nem pontosan úgy történtek meg a dolgok, ahogyan azt megmondtam nektek? A ti pásztorotok nem teheti azt .... Én. Nem teheti. Ő egy ember. - Én vagyok az, az Úr. - Ő ezt mondaná. - Én voltam, aki azt tette. Én voltam, aki mondta neki azokat. Az nem ő. Az az Én hangom. Én vagyok az, aki feltámasztja a halottaitokat, amikor meghalnak. Én vagyok, aki meggyógyítja a betegeket. Én vagyok az, aki előre megmondja, hogy mi fog történni. Én vagyok, aki lelkeket ment meg. Én vagyok, aki az ígéretet adja...

²¹² Uram adj nekem bátorságot, hogy elvehessem az Igének azt a kardját, melyet Ő a kezembe adott úgy harminchárom évvel ezelőtt, és tarthassam azt, és menetelhessek tovább a harmadik húzásig, ez az én imám. Hajtsuk meg fejünket.

²¹³ Mennyei Atyánk, kései órában vagyunk, de az Ige egyre drágább lesz. Ahogy ezt látjuk, Uram, időről időre Krisztus soha el nem múló jelenléte mindig velünk van. Mennyre hálás vagyok Neked a jóságodért, mennyire megkíméltél

mennydörgés, ami elindítja majd, és hogy ez piramisformájú lesz. És ott van a Kép - a Life magazin közölte - ott van a falon bent. Ő volt az, aki ezt mondta.

²⁰² Ő volt az, aki azon az éjszakán, amikor azon az úton mentem, és megláttam azt a nagy mamba kígyót ott, amint éppen a testvéreimet akarta elkapni. Ő azt mondta: - Hatalom adatott neked arra, hogy megvakítsd, ezt az állatot, vagy bármelyik társát...

²⁰³ Ő volt, aki azt mondta, az én kis ősz hajú feleségemre mondom, aki ott hátul ül - Ő volt az azon a reggelen, aki felköltött engem a szobában, és ott állt a sarokban, és ezt mondta: - Ne félj, bármit is teszel, vagy bárhová is mégy, vagy bármit is mondasz, mivel Jézus Krisztus soha el nem múló jelenléte van veled, bárhová is méysz...

²⁰⁴ Ő volt az ott fenn a Sabino Canyon-ban kb. három hónappal ezelőtt, amikor imádkoztam, és azon gondolkoztam, hogy mi fog történni, és ott álltam, és egy kard hullott a kezembe, és ez hallatszott: - Ez a Király kardja... Ő volt az.

Józs1:5 Józs3:7

Ő volt az, aki azt mondta nekem: - Ahogy Én Mózással voltam, úgy foglak téged is elküldeni...

²⁰⁵ Ő volt az, aki azt mondta nekem harminc évvel ezelőtt lenn ott a folyónál, amikor még fiatal voltam, amikor ott álltam kis prédikátorként a folyó mellett harminc évvel ezelőtt - ott álltam, amikor az a fény ugyanaz a tűzoszlop lejött a mennyből, és megállt ott és azt mondta: - Ahogyan Én elküldtem Keresztelő Jánost, hogy előfutára legyen Jézus első eljövételének, a te üzeneted úgy lesz az előfutára az Ő második eljövételének... - az egész világra. Hogy lehet az, amikor a saját pásztorom is nevetett rajta, és kigúnyolta ezt? De az pontosan így történt. Így igaz. Ő volt az, aki azt mondta. Igen, Uraim!

²⁰⁶ Ó, és mennyire az is Ő volt, aki próféciaiban azt mondta a látomásról, hogy "annak valóra kell válnia." Ő volt az, aki azt mondta: - Ha valaki közületek prófétál vagy lát egy látomást, és az beteljesedik, akkor ne feledjétek, hogy az nem az az illető, hanem Én. Én vagyok vele... Ó! Meddig folytathatnám ismételve, hogy az Ő, az Ő, az Ő.

Zsid13:8

²⁰⁷ Ő az, aki lejön... Amikor elmondtam nekik, hogy a tűzoszlop ott volt lenn a folyónál, és nem hitték el. Az Ő volt ott lenn ... azzal a baptista prédikátorral harmincezer ember előtt azon az éjszaka a Sam Houston Colosseumban, amikor az Úr angyaláról fénykép is készült, amikor ott állt. Ő volt az, aki tegnap, ma és mindörökké ugyanaz. Ő volt az, aki előre megmondta, hogy hol lesznek ezek a dolgok. Ő volt az, aki ezt megmondta. Ő volt, aki ezeket

rejlük az emberben. Ismeri őt. Mi nem. Mi csak az intellektuális oldalát ismerjük. Ő tudja, hogy mi van igazán az emberben.

2Péter3:9

²⁵ Mózes tehetséges kisfiúnak született. Prófétának, közvetítőnek született. Megvolt benne mindaz, ami minden emberben megvan, mikor erre a világra megérkezik. Minthogy én abszolút hiszek az Isten előismeretében, az eleve elrendelésben - nem mintha Isten akarná, hogy bárki is a pokolra menjen, hanem hogy mindenki megbánhatja a bűneit - de mivel Ő Isten, neki tudnia kellett, és tudja is a véget az elejétől kezdve. Értitek? Ha nem így lenne, akkor nem volna végtelen; és ha nem végtelen, akkor nem is Isten. Szóval Ő nem akarta, hogy bárki is a pokolra kerüljön, de tudja, hogy ki fog oda kerülni, és ki nem.

4Mózes32:23 Ézsaiás46:10 2Tessz2:13

²⁶ Ez az oka annak - ez a pontos célja annak, ami miatt Jézus a földre jött, hogy megmentse mindazokat, akikről Isten az Ő előre látása által tudta, hogy meg akarnak menekülni, mivel az égész föld átkozott volt. És nem látom, hogy hogyan lehetne ezt másként tanítani, mint az Isten előre ismereteként, és a Biblia egyszerűen így fogalmaz, hogy Ő tudja a véget kezdettől fogva, és meg tudja mondani. Ezért, amikor valaki az akar lenni, aki nem is ő, akkor ez csak olyan, mint egy színészi alakítás, és előbb utóbb lelepleződik az igazi jelleme. A bűneid lepleznek le. Azokat nem lehet elrejteni. Azt csak egyféleképpen lehet elrejteni. A Jézus vére által, de ez nem alkalmazható csak akkor, ha Isten már elhívott téged a világ alapításakor.

Jn6:37,44

²⁷ A vér ezért öntetett ki - nem azért, hogy tapossanak rajta, nem azért, hogy gúnyt üzenek belőle, nem azért, hogy lökdössék, és hogy gonoszul beszéljenek róla meg ilyesmi; ez egy konkrét ok miatt volt. Így igaz. Nem azért, hogy játszani lehessen vele, nem hogy csak megjátszani, azt mondván hogy a bűnök el vannak fedezve, ha nincsenek, mert senkinek sincsenek elfedezve a bűnei; csak akkor, ha a nevét beleírták a Bárány élet könyvébe a világ teremtése előtt. Jézus maga mondta: "Senki sem jöhet Hozzám, csak ha az Atya vonzza őt, és mindenki, akit az Atya nekem adott (múlt idő), az hozzám fog jönni." Ti pedig nem hazudtolhatjátok meg a szavakat. Azok ott vannak az igazságért, és a helyreigazításért.

2Mózes 2:1

²⁸ És Mózes a hit ajándékával született; neki hatalmas hite volt. Látjuk, amint ez előjön benne egy kis idő után. És egy hatalmas családba született, mint azt tudjuk, az apja és az anyja a Leviták törzséből származott, amelynek ott van

a története ez előtt a 2Mózes-ben olyan gyönyörűen leírva, ennek a hatalmas személyiségnek az élete. És a Biblia egyik legnagyobb személyisége volt, mivel pontosan a Jézus személyiségének volt a mintaképe.

2Mózes1:11 2Mózes2:2 Mt2:16,20

²⁹ Az Úr Jézushoz hasonlóan, ő is nagyon szokatlan körülmények között született; üldöztetés idején született, Jézushoz hasonlóan; szabadítónak született, úgy, mint az Úr Jézus; a szülei elrejtették az ellenség elől, úgy, mint az Úr Jézust, és elérkezett a szolgálatának az ideje, mint az Úr Jézusnak; ő is vezető volt, mint az Úr Jézus; próféta volt, mint az Úr Jézus; törvényt adott, úgy, mint az Úr Jézus.

5Mózes34:1,6 Mt17:3 Mk9:4 Lk9:30

³⁰ És tudjuk, hogy a sziklákon halt meg, és kellett, hogy újra feltámadjon, és minden... mert nyolcszáz évvel később, ott állt az Átváltozás Hegyén, és beszélt az Úr Jézushoz, látjátok. Angyalok vitték el. Senki sem tudja, hogy hová temették; azt még az ördög sem tudta. Őszintén szólva, nem hiszem, hogy valaha is eltemették valahová. Abban hiszek, hogy Isten elvitte őt, és azon a sziklán halt meg, amit egész életében követett. És ő Jézus tökéletes előképe volt. Király volt, aki uralkodott a nép felett; törvényt adott; a nép erősítője volt, ami Krisztus volt annak, mind jelképe volt.

³¹ Nos akkor látjuk, hogy azzal a nagy ajándékkal és tulajdonsággal született. Aztán szükség volt valamire, ami azon végig villanjon, hogy az a dolog életre tudjon kelni. Látjátok, Isten magja már a világ teremtése előtt bennünk van. És amikor az a fény először megérinti azt a magot, akkor előjön az élet, de a fénynek először a maggal kell találkoznia.

Jn4:18, 19

³² Úgy, mint már sokszor beszéltem arról a kis asszonyról a kútnál - arról az asszonyról abban az állapotban. Bár rossz hírű asszony volt, bár az élete leértékelődött, és abban az állapotban volt - azért, mert azok a hagyományok sohasem érintették őt meg. De mégis amikor az a fény először rávetődött, akkor gyorsan felismerte azt, mivel volt ott valami, ami tudott válaszolni rá.

2Mózes1:8 2Mózes2:10

³³ Amikor a mélység hívja a mélységet, akkor kell lennie valahol egy mélységnek, ami válaszol arra a hívásra. És Mózes itt prófétának született, de intellektuális iskolában nevelkedett a Fáraó palotájában. Seti Fáraó, aki alatt nevelkedett, olyan ember volt, akinek volt becsülete és hitt abban, hogy József az Úr prófétája. De aztán jött Ramszesz Seti után, és Ramszesz nem törődött Józseffel. És így aztán, ez volt az az idő, amikor a probléma elkezdődött -

Isten tökéletesen igazolta Őt fiaként. "Ez az én szeretett Fiam, akiben gyönyörködöm. Reá hallgassatok."

Mk16:17,18 Ján2:19

¹⁹⁸ Figyeljétek Őt. (Ez csodálatos.) Milyen bátran, milyen méltóságteljesen állt vádlói előtt. Ámen. Azt mondta: - Romboljátok le ezt a templomot, és Én imádkozok az Atyához, és meglátjuk mit tesz vele. Romboljátok le ezt a templomot, és Én újjáépítem... Nem pedig azt, hogy: remélem, hogy; meg fogom próbálni, hogy - meg fogom csinálni?! Miért? - ez benne van az Igében. Ugyanaz az Ige, amely azt mondta Neki, hogy feltámasztja azt a testet, ugyanaz adja nekünk a hatalmat, az erőt. Ámen! "Az Én nevemben ördögöket űznek majd; nyelveken szólnak; ha kígyókat vesznek kezükbe, és ha valami halálosat isznak, nem árt nekik. Ha kezüket betegekre teszik, akkor azok meggyógyulnak.

- Miért kiáltasz Hozzám? Szólj és menj tovább... Ó, bátran - "Romboljátok le ezt a templomot, és Én újra felépítem."

Mt17:20 Mt21:21 Mk11:23 Ján14:12 Ján15:7

¹⁹⁹ Ó, és ne felejtsetek el, (már befejezem) ez ugyanaz az Ő volt - Ő volt az, aki a Ján14:12-ben mondta: Aki hisz Énbennem, az is cselekszi majd azokat a cselekedeteket, amelyeket Én cselekszem." Így van? Ő volt az, aki ezt mondta. A Mk11:24-ben is Jézus mondja: "Ha valaki azt mondja ennek hegynek..." (nem pedig "ha valaki imádkozik ehhez a hegyhez") "Ha valaki azt mondja ennek a hegynek: Kelj fel! és szívében nem kételkedik, hanem hiszi, hogy amit mond, megtörténik, meg lesz néki, amit mondott." Nos, ha csak feltételezésképpen mondjuk, akkor nem fog megtörténni, de ha van valami benned - hogy fel vagy kenve arra a dologra, és tudni fogod, hogy az Isten akarata, hogy megtedd, és kimondod, akkor meg kell történnie. "Ha te..." Ő mondta: "Ha Énbennem maradtok, és az Én beszédeim bennetek maradnak, kérjétek, amit csak akartok, és meglesz az néktek." Ó! Ó! Értitek, hogy mit akarok mondani?

²⁰⁰ Bocsánat, de valahogy ki akarnak jönni belőlem. El kell mondanom ezeket. Ő volt az, aki ezeket mondta ott fenn az erdőben: "Nincs vad, amit lőhetnél.", és Ő teremtett három mókust oda elénk. Mi ez? Csak kimondani a szót, azt mondani, hogy legyenek ott, és ott, ott, ott is voltak. Ő volt az, aki tette ezt. Charlie, Rodney, Ő volt az ott Kentucky-ban. Nellie, Margie, és a többiek, Ő volt az, ugyanaz az Isten, aki ott volt régen, és Mózeshez szólt: "Miért kiáltasz Hozzám? Szóld az Igét." Ő volt, aki megteremtette azokat. Ez Ő. Ez Ő. Ó, jaj!

²⁰¹ Ő volt az, aki adta a látomást körülbelül egy évvel ezelőtt, amiből azt kaptuk, hogy menjünk át oda, és az a hét pecsét, és hogy hogyan lesz a nagy

Ján11:25 Kol2:9

¹⁹⁴ Ő azt mondta: “Én vagyok a feltámadás és az élet...” Nem hol, mikor és hogyan. “Aki hiszen Énbennem, ha meghal is, él.” Ámen. Tudta, hogy ki. Tudta, hogy mi. Tudta, hogy Ő Immánuel. Tudta, hogy Ő a feltámadás. Tudta, hogy Ő az élet. Tudta, hogy Ő benne lakozik az Istenség teljessége testben. Láta magakörül azokat a kis embereket, és látta, amit Isten mondott neki - mondta, hogy tegye és meg is tette - lement oda.

Nem mondta: - Most pedig várjatok, letérdelek ide és ti is mindnyájan térdeljetek le imádkozni... Hanem azt mondta: - Hiszed, hogy képes vagyok megtenni? Ámen. Ezt kérdezte. Nem Ő, hanem azok az emberek.

Ján11:27,43

- Igen, Uram, hiszem, hogy Te vagy Isten fia, aki eljött e világra... Ó, jaj! Itt van Ő azonosítva. Valaminek történnie kell.

“Lázár, jöjj ki!” Ő szólt és egy halott előjött. Nem, megtehetem-e? Ő csak szólt. Amikor találkozott a hittel, megtörténtek a dolgok.

¹⁹⁵ Ő szól - Ő szólt, és a vakok láttak; a sánták jártak; a süketek hallottak; ördögök sikoltottak és jöttek ki az emberekből; halottak támadtak fel - minden. Miért? Nem imádkozott ezekért; Ő volt a felkent Messiás. Ő volt az a Messiás. Tudta, hogy Ő az. Tisztában volt a helyzetével. Tudta, hogy miért lett elküldve. Tudta, hogy az Atya Messiásként azonosította Őt a hívőknek; és mikor találkozott azzal a hittel teli hívővel, csak kimondta az Igét. Az ördögök szétszéledtek. Igen, Uram. Szólj; ne kiált, szólj! Ámen.

De Ő ismerte az Isten által neki adott jogait, de mi nem. Ő tudta, hogy micsoda; mi nem.

2Mózes8:24 2Mózes14:15

¹⁹⁶ Mózes elfelejtette. Sámson megértette. Mások is megértették. Józsué is megértette. Mózes elfelejtette. Istennek fel kellett hívnia rá a figyelmét. Isten így szólt: - Miért kiáltasz Hozzám? Azért küldtelek, hogy ezt elvégezd; szólj és menj tovább a célod felé. Mondtam neked, hogy eljutsz ehhez a hegyhez; fogd hát Izraelt és vezesd tovább őket. Csak szólj; nem érdekel, hogy mi áll az utadban, mozdíts el az utadból minden akadályt. Hatalmat kaptál Tőlem erre. Én azt mondtam - te azt mondtad, legyenek legyenek és tetvek, és teremtés meg ilyesmi. Most akkor, mit kiabálsz itt Nekem? Miért jössz Hozzám, ezeket kiáltozván? Csak szólj, és lásd, hogy megtörténik, ennyi az egész. Ó! Ó, milyen nagyszerű mindez.

Mt3:17 Mt17:5 Mk:9:7 Luk3:22

¹⁹⁷ Itt Jézus... minden, amit mondott, Ő csak az Igét mondta, és úgy is lett.

amikor egy olyan fáraó nőtt fel, aki nem ismerte Józsefet.

³⁴ De ezek a nagyon jó tulajdonságok - beszéljünk ezekről egy kicsit, mielőtt rátérnénk a téma fő részére. Olyan furcsán először kitűzöm a témát, és aztán kezdem el felépíteni, és az Úr segítsen minket ezen a reggelen, ahogy felépítjük.

2Mózes3:2

³⁵ Mózes, aki a hitnek ezzel a nagy ajándékával született, aki az égő csipkebokornál, azután fel lett kenve és meg lett bízva azzal, hogy szabadítsa meg Isten népét. Nos, nézzétek milyen hatalmas tulajdonságai voltak ennek az embernek! Egy bizonyos dologra született. Istennek ebben célja volt. Istennek célja van azzal, hogy te most itt vagy. Bárcsak te ... ott lennél azon a helyen, mennyi veszélyeséget takarítanál meg Istennek és magadnak is.

³⁶ Mózes megszületett, (és akkor ő) ezek után elkerült arra a helyre, ahol Isten felkente. És figyeljétek meg, a mag, amely ott feküdt intellektuális elképzeléssel, azzal a hittel, hogy arra született, hogy megszabadítsa ezt a népet, és mégis egészen addig nem kelt életre, amíg az a fény az égő csipkebokorból át nem villant rajta - egészen addig, amíg meg nem látott, nem valami olyat, amiről olvasott, de valamit, amit látott a saját szemével - valamit, ami beszélt hozzá, és, aminek ő válaszolt. Ó, az csak úgy életre keltette a dolgokat.

³⁷ Azt hiszem, semelyik férfi ... vagy nő, fiú vagy lány - , azt hiszem, azzal az intellektuális meggyőződéssel, ami az Igével kapcsolatban van nekik és így tovább, nem állhat biztos alapon egészen addig, amíg nem találkoznak, azzal a fénnel, ami azt az Igét valósággá nem teszi. Azt hiszem, hogy nincs olyan gyülekezet, ami a működésében, legyen bármennyire intellektuális vagy fundamentalista, az a gyülekezet nem növekedhet addig, amíg a természetfelettit nem ismerik meg az emberek, és meg nem látják - valami olyasmiként, amihez beszélhetnek, és ami visszaválaszol nekik, amelyik - igazolja ezt az írott Igét.

1Mózes15:16 2Mózes3:2 Apcsel7:6

³⁸ Most pedig ne felejtsetek el, mikor Mózes találkozott azzal az égő csipkebokorral, hogy az Ige pontosan igazolódott. Ez volt az Ige. Mózesnek nem kellett aggódnia: - Mit jelentsen ez a hang? Mi ez a lény itt? Mert Isten már megírta a Bibliában az 1Mózes-ben, hogy “A te néped itt lakozik majd ezen az idegen földön, de négyszáz év múlva ők vissza lesznek vezetve - addig nem térnek meg ide, mivel az Emoreusok gonoszsága még nem telt be.”

Dán9:15 Apcsel7:6

³⁹ Szóval több száz évvel annak megtörténte előtt Isten megmondta, hogy

Izrael egy idegen országban lesz egy ideig, és ott rossz sora lesz, és négyszáz évig marad ott, de Isten hatalmas kezével kihozza őket onnan. Tehát látjátok, hogy ennél az égő csipkebokornál, Mózes az értelmében tudta, és a benne született mag ott feküdt a szívében. És az Igével kapcsolatos intellektuális megtapasztalásain keresztül próbálta kihozni őket - megszabadítani őket, merthogy tudta, hogy ő abból a célból született. Tudta, elérkezett az idő, hogy az igében mindenhol az van, hogy négyszáz évig lesznek ott.

1Kor15:51,52 1Tessz4:16

⁴⁰ Ahhoz hasonlóan, ahogyan valaki kérdezett engem az imént az Úr eljövételével és az elragadtatással kapcsolatban. Tudjuk, hogy elérkezett az az idő. Az elragadtatás ideje közel van. És mi keressük az elragadtatási hitet, amely össze tudja hozni a gyülekezeteket, és tud adni neki egy olyan természetfölötti erőt, amely meg tudja változtatni ezeket a testeket, amikben élünk. Amikor egy olyan Istennel találkozunk, aki fel tudja kelteni a halottat bent a földről, vagy kint az udvaron, és vissza tudja hozni az életbe, és meg tudja előtünk jeleníteni. Amikor olyan Istent látunk, aki el tudja venni azt a rákot, ami előzőleg árnyékká ette az embert, és fel tudja a beteget állítani egy erős egészséges emberré, akkor ezeknek elragadtatási hitet kellene adnia az embereknek. Azt, hogy amikor az a fény átvillan az égen keresztül, és a trombiták megszólalnak, akkor a Krisztus teste össze lesz gyorsan gyűjtve, és egy pillanat alatt elváltozik, és felmegy a mennyekbe.

⁴¹ Igen, valami ilyesminek kell történnie, és a mi teológiai iskoláink nem tudnak ilyet produkálni, bár ők az értelem szempontjából megfelelnek, de neked találkoznod kell azzal a fénnel! Meg kell találnod azt a valamit.

⁴² És itt Mózes nagy elhívását az Igére alapozva, (és az nagyon jó volt) amíg egy napon nem találkozott azzal a fénnel, és maga az ige nem válaszolt neki. Akkor megkapta a felkenését. Az felkenete, ami meg volt benne - azt ott belül, az értelmet, ami elhitte, a hitet, ami az Istenbe vetett bizodalman alapult, amely elválasztotta az anyjától. És most, mikor ennek a fénynek a jelenléte megérinti, az felkenete azt, amit hitt, látjátok.

2Mózes3:7-9

⁴³ Micsoda felkenés, és megbízást kapott. Nos, tudjuk, hogy hallotta az elméletet az anyjától. Tudta, hogy mi fog történni, és tudta, hogy abban az időben él. De itt rájön, hogy hibázott, és talán... talán egy kicsit visszaesett a hite. De aztán amikor a bokorhoz megy, Isten azt mondta: "Feljutott hozzám az Én népem kiáltása, és Én megemlékezem az ígéretről, melyet atyáinknak Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak tettem, és lejttem."

gyere, Péter Apostol, és kiált Istenhez, és mond el felettünk a hit imáját érettünk... Nem, nem, ezt soha nem mondták. Tudták, hogy Isten felkent és kiválasztott apostola. Így ezt mondták: - Csak hadd feküdjünk az árnyékába. Nem kell, hogy megszólalj. Tudjuk, és hisszük... Az élet bennük ... az apostol nem tudott mindegyikükhöz oda menni, és ők maguk - ők csak részei ennek.

Mt9:20 ApCsel5:15

¹⁹² Mózes azt mondta: - Nem csak én megyek, hanem mindannyian megyünk. Mindannyiunknak van mit csinálnia. Mindannyiunknak fel kell kenetnünk... Azok pedig látták azt az apostolt ott állni, gyógyítani és ilyeneket tenni - tudták, hogy nem tud odamenni mindannyiukhoz, sohasem mondták: - Péter, gyere, és imádkozz Istenhez, és várj most, amíg megkapod az ÍGY SZÓL AZ ÚR-at, és aztán gyere, és mondd el nekünk. Nézd meg mit mond az Úr... Hanem ezt mondták: - Ha csak az árnyéka ránk vetődhetne, mert Isten, aki Jézus Krisztusban volt benne van, és látjuk, hogy ugyanazokat a dolgokat teszi... Így megérintették Jézus ruhájának a szegélyét, és az árnyékában feküdtek, és Jézus volt abban az emberben. Ha az az árnyék rájuk vetődne, akkor meggyógyulnak. Az ige pedig azt mondja, hogy mindannyian meggyógyultak. Nem volt egész éjszakán át tartó imaalkalom. És nem kérdezték: - Uram, ha én odafekszem ennek az apostolnak az árnyékába... Nem, ők tudták. A fény rájuk vetődött. A szíveik telve voltak, szabadjára engedték hitüket. Ámen. Hitték, amit láttak. Pál zsebkendői - ugyanígy. (Most már, befejezésképpen.)

Mk9:17,22,25

¹⁹³ Jézus nem kiáltott, mikor azt a megszállott fiút elérhették, akinek epilepsziája volt, ami sokszor vetette tűzbe. Nem mondta: - Atyám, Fiad vagyok, és elküldtél ide, hogy ezeket és ezeket tegyem; meggyógyíthatom ezt a fiút?... Sohasem tett így... Hanem azt mondta: - Menj ki belőle, Sátán!... Szólt, és a fiú meggyógyult.

Mk5:9,12 Luk8:30

Amikor találkozott Légióval kétezer ördöggel abban az emberben - nem Jézus volt az, aki kiáltozott, hanem az ördögök: - Ha már úgyis kiűzöl minket, (jaj nekem!) hadd menjünk azokba a disznókba inkább...

Jézus sohasem kérdezte: - Atyám, képes vagyok ezt megtenni?... Azt mondta: - Menj ki belőle!..., és az ördögök már repültek is. Persze, mert Ő tudta, hogy Ő a Messiás.

Ján11:21

Lázár sírjánál, (Már négy napja halott volt.) azt mondták: - Ha Te itt lettél volna, Uram, akkor nem halt volna meg...

Nem látott közöttük különbséget. Azt mondta: - Az a filiszteus úgy jár majd, mint a medve és az oroszlán, tehát itt vagyok... Megmondta mielőtt megtörtént volna. Mit tett? Megölte a medvét, megölte az oroszlánt. Leütötte az oroszlánt. Mivel? - egy parittyával, és vett egy kést, és fogta az oroszlánt, és megölte a késsel. Ugyanúgy, mint ahogyan Góliáttal tette. Egy kővel leütötte, kihúzta a filiszteus kardját, és ott helyben levágta a saját kardjával a fejét, mielőtt... Mit mondott, mielőtt mindez megtörtént volna? - Ugyanúgy jársz, mint azok... Miért? Mert az Igét mondta, hogy az lesz, és aztán tovább ment, hogy betöltse azt. Ámen. Ó, testvérem! Szólt, és végigcsinálta.

¹⁸⁷ Ha valaha is volt olyan helyzet, amikor az embereknek szólniuk kell, akkor ma az van. (Egy pár perc múlva befejezem, ha még esetleg el tudnátok viselni egy pár percet. Van itt még egy pár dolog leírva nekem, néhány igevers, amelyeket még érinteni szeretnék.)

¹⁸⁸ Péter nem kiáltott Istenhez, amikor talált egy embert, akinek elég hite volt ahhoz, hogy meggyógyuljon a templom kapujánál, melyet Ékesnek neveztek. Nem térdelt le, és nem imádkozott sem egész éjjel, sem egész nappal, vagy hosszan, mondván: - Uram, imádkozom, Te tudod Uram, hogy Te segíteni fogsz ennek a szegény bénának. Látom, hogy van hite. Tudom, hogy hívő, és megkérdeztem, és azt mondta, hogy van hite - elhitte, amit mondtam neki. Beszéltem neki, arról, hogy mit tettél, és most csak arra gondolok, Uram, ... Tudnál adni nekem egy ÍGY SZÓL AZ URAT vele kapcsolatban?...

Mt10:8

¹⁸⁹ Nem, tudta, hogy felkent apostol. Tudta, hogy Jézus Krisztus elhívta: - Gyógyítsatok meg betegeket, támasszatok fel halottakat, tisztítsatok meg leprásokat, űzzetek ördögöket; ingyen adjátok, ahogyan kaptátok... Azt mondta: - Péter, menj és tedd ezt! Már nem kellett imádkoznia érte, már elhívása volt rá.

ApCsel3:6,7

¹⁹⁰ Mit mondott? Azt mondta: - Jézus Krisztus nevében... Kimondta a Jézus nevét, és az ember csak feküdt ott. Megfogta a kezét, és így szólt: - Állj lábra!... Addig úgy tartotta, amíg a bokacsontjai meg nem erősödtek, és el nem kezdett járni.

Miért? Nem tartott egész éjszakás imaalkalmat. Nem kiáltott Istenhez. Tudta, hogy Jézus Krisztus kimondta, hogy fel van kenve erre a munkára. Szólt, és felemlte azt az embert, mivel tudta, hogy egy erre a munkára felkent apostol.

ApCsel5:15

¹⁹¹ Azok az emberek, akik odafeküdtek az árnyékában nem mondták: - Ó,

2Mózes4:12,17 Jn15:5

⁴⁴ Én, ott személyes névmás van. "Én lejöttem, hogy megszabadítsam őket." És most, és esetleg hozzátenném, ha nem hangzik... Isten bocsássa meg nekem, ha szentségtörésnek hangzik: - Én csak embereken keresztül végzem a munkámat a földön. Én vagyok a szőlőtő; és ti vagytok a szőlővesszők, és Én csak akkor jelentem ki magam, ha találok egy embert, és Én kiválasztottalak téged, és elküldelek téged, hogy kihozd őket." Látjátok? Most pedig figyeljétek meg, "Én leszek a te száddal... ezt a vesszőt pedig vedd kezvedbe."

Mózes pedig így szólt: - Küldenél nekem egy látható jelet arra, hogy felkentél, és hogy Te teszed majd ezeket a dolgokat?

2Mózes4:2

Az Úr pedig azt mondta: - Mi az a kezvedben?

2Mózes4:2

És ő válaszolt: - Bot.

2Mózes4:3

Az Úr pedig azt mondta: - Vesd a földre. - és kígyóvá változott; és Mózes elfutott tőle.

2Mózes4: 4,6,7

És az Úr így szólt: - Vedd fel - és a kígyó visszaváltozott bottá. És az Úr folytatta: - Dugd be a kezedet a kebledbe - kivette, és leprás volt; visszatette, és meggyógyult. Azt mondta, hogy látta az Isten dicsőségét.

2Mózes3:12

⁴⁵ Mózes nem kérdezett többet. Megfigyeltétek már, hogy ezután már nem futott többet vissza a vadonba? Tudta, hogy fel van kenve. Tudta, hogy honnan van mindaz a dolog, ami a szívében volt. Ezek a hatalmas tulajdonságok, és fel voltak kenve. Most már készen állt. Készen állt az indulásra; így hát elindul lefelé Egyiptom felé. Isten megmondta, hogy Ő lesz vele, ez tehát eldöntötte a dolgot. Mózesnek mindössze annyit kellett tudnia a szívében rejlő nagy elhívással kapcsolatban, hogy Isten vele lesz-e. És most Isten azt mondta, hogy vele lesz.

2Mózes3:14

⁴⁶ Nos, Isten igazolta is a Mózes kijelentéseit. Mózes azt mondja: - Találkoztam az Úrral... És az Úr azt mondta: "Mondd nekik, hogy az 'Vagyok' küldött engem." Látjátok?

2Mózes3:12

47 Ekkor azt mondták: - Itt ez az ember, egy másik zsidó, talán ő is csak egy olyan fanatista, akinek mindenféle terve van arra, hogyan vigyen ki minket a rabságból... És tudjátok, hogy milyenek az emberek rabszolgaságban, vagy ha rabjai valaminek, mindig van kéznél valami ötletük. Tehát Mózes - Isten megígérte Mózesnek: - Veled leszek; benned leszek az Én szavaim a te szavaid lesznek. Te csak szöld az Én szavaimat, és mondd, amiket Én mondok.

2Mózes5:1,2

48 Most tehát amikor lement Mózes, és átadta nekik ezt az elhívást, és megállt a fáraó előtt, és elmondta neki, hogy a zsidók Úr Istene mondta, hogy hozza ki a fiakat, és a fáraó nem engedte el őket. Így hát Mózes egy jelet mutatott a fáraónak és a véneknek, és azokat a jeleket, amiket Isten adott neki.

2Mózes8:21,24 2Mózes10:21

49 Így szólt: - Most hát holnap körülbelül ebben az időben a nap lemegy. És sötétség lesz egész Egyiptomban... És pontosan így történt. És akkor Mózes így szólt: - Böglyök árasztják el a földet,... és előrenyújtotta a botját, és hívta a böglyöket, és a böglyök jöttek. És prófétált, és minden, amit prófétált az pontosan úgy meg is történt... az Isten volt, látjátok.

2Mózes4:12

50 Isten elhívta őt a születése óta, hatalmas hithez szükséges tulajdonságokat adott neki, és aztán lejött az Ő jelenlétével, és felkente azt a hatalmas valamit benne, és leküldte őt az Ő Igéjével, és tökéletesen igazolta a Mózes kijelentéseit. Nem számít, hogy hányan kotkodácsoltak, hogy miféle dolgok történtek; Isten beszélt, és Mózes azonosítva volt. Mózes... Amit Mózes mondott, azt Isten tiszteletben tartotta! Azt akarom, hogy soha se felejtsetek el ezt az Igét. Amit Mózes mondott azt Isten tiszteletben tartotta, mert az Isten Igéje volt Mózesben. "Én leszek a te száddal, és megtanítalak téged arra, amit beszélned kell."

Nos, amit Isten mond, azt Mózesen keresztül mondja, és az megerősítette és igazolta az ő kijelentéseit.

51 Az anyukája beszélt neki a rejtélyes születéséről is, és arról, hogy az idő közel van, amikor kell egy szabadulásnak jönnie. Amrám és Jókebed, Lévi fia és lánya elkezd imádkozni egy szabadítóért Istenhez. És ez... amikor látjuk közeledni az ígért óráját, akkor az emberek elkezdenek imádkozni és éhezni. És semmi kétség a felől, hogy Jókebed ezt sokszor mondta neki (az anyja - az anyja is tanította őt, ahogyan ismerjük ennek a történetét), és elmondta neki, hogyan imádkozott. - És, Mózes, amikor te megszületted, fiam, te egy helyes

ölt oroszlánt. Tudta, hogy ölt már medvét. De ezeket a földi atyjának tulajdonával kapcsolatban tette. Ott pedig a mennyei Atyjának a tulajdona volt előtte. Ámen.

Nem térdelt le: - Most mit kell tennem, Uram?... Szólt, és azt mondta: - Úgy jársz, mint az oroszlán és a medve, és most figyelj... Dicsőség Istennek! Igen, Uram.

1Sám16:12 1Sám17:42

180 Szólt, és ment tovább, hogy találkozzon azzal a Góliáttal (Ó, jaj!) nem törődve a méreteivel. Egy kis pirosposzsgás fickó volt, tudjátok. Nem volt éppen túl nagy, nem volt valami jóképű sem - azért olyan kis jó kiállítású legény volt. A Biblia mondja, hogy pirosposzsgás volt. Nos, figyelmen kívül hagyva méretét, és az úgynevezett képességét, hogy...

181 Tudjátok, a püspök azt mondta neki: - Tudod fiam, ez a férfi egy teológus. Érted? Egy harcos. Harcosnak született, és gyerekkora óta harcos is; és neked semmi esélyed vele szemben...

1Sám 17:28

182 A bátyjai pedig azt mondták: - Ó, te haszontalan. Kijöttél ide, hogy ezt megtedd; menj csak haza... Ő nem törődött mindezekkel. Miért? - azért, mert tudta, hogy fel van kenve.

1Sám17:37,45

183 - Az Úr, aki megmentett engem az oroszlántól, és az Úr, aki megmentett a medve mancsaitól, sokkal inkább meg fog menteni ettől a filiszteustól. Itt vagyok. Az Izrael Úr Istenének a nevében jövök ellened... Ámen.

184 Nem imádkozott ezért - már imádkoztak érte; Isten imádkozott érte még a világ teremtetése előtt. Fel volt kenve erre a feladatra. Szólnia kellett, és tovább mennie. Ez volt minden, amit tennie kellett. Csak szólni, és továbbmenni.

1Sám17:28

185 Ó, csak ennyit kellett tenni. Ő nem... a felekezeti testvéreivel, azokkal a gúnyolódókkal, akik ott álltak, értitek. Ó, igen. Ott álltak, és kiabáltak, gúnyolódtak, és kinevették, és azt mondták (tudjátok a testvérei) és azt mondták: ....- ha-ha, te csak rosszban töröd a fejed... Ezzel ő egyáltalán nem törődött. Így folytatták: - Különb akarsz lenni a többieknel, csak nagyképűsködsz...

1Sám17:36,49-51

186 Ha ez nagyképűsködés, akkor legyen. De ők csak az intellektuális oldalát látták a dolognak. Dávid tudta, hogy a felkenés olaja rajta van. Ámen.

szólj.” Már nem siránkozott és jajgatott többé. Elég öregnek kell lenni ahhoz, hogy szóljunk. Így igaz. Tudta, hogy az erőnek a felkent ajándéka bármelyik filiszteust el tudná pusztítani, amelyik megállna előtte. Ámen. De mi nem tudjuk ezt, látjátok. Még mindig kicsiny gyermekek vagyunk cumistüveggel a számban, és... Ő tudta! Tudta, hogy Isten nevelte fel ebből a célból, és semmi sem állíthatja meg az egész életén keresztül. Semmi sem pusztíthatja el. Azzal a céllal jött a világra, mint ahogyan Mózes is - semmi sem fogja megállítani. Semmilyen amálekita, és senki más nem tudja megállítani. Úton van az Ígéret Földje felé. Sámson tudta, hogy az úton volt.

¹⁷⁵ Józsué tudta, hogy elfoglalja a földet. Isten igazolta őt. Isten Igéje megígérte, és a Szentlélek ott volt, hogy igazolja. A számára kijelölt úton haladt, úgyhogy nem volt semmi, ami megállítsa őt. Nem, Uram. Pontosan az Isten szerinti kötelesség útján. Nem volt semmi, ami az útjába álljon, úgyhogy csak felvette a kapukat a vállára, - egyébként a kapuknak úgy négy vagy öt tonna volt a súlyuk - és felsétált velük a hegy tetejére, és rájuk telepedett - semmi sem állhatott az útjába. Volt egy Isten által felkent ajándék a birtokába.

¹⁷⁶ Nem kellett, hogy Istenhez kiáltson: - Uram, mit tegyek most?... Már fel volt kenve annak megtételére. Az ÍGY SZÓL AZ ÚR volt. “Szabadulj meg tőlük!” Hallelúja! “Szabadulj meg tőlük! Ebből a célból támasztottalak.” Ámen.

- Mit tegyek, Uram? Mihez kezdjek itt a Vörös-tengernél?...

2Mózes14:15

¹⁷⁷ “Hát nem mondtam neked, hogy jelként adtam neked ott kint egy hegyet? Vissza fogsz jönni ahhoz a hegyhez, és be fogod vinni ezeket a fiaikat a földre. Hát nem erre hívtalak el? Miért aggódsz hát, hogy valami az utadat állja. Szólj és indulj el.” Ámen és ámen. “Erre hívtalak el.”

1Sám17:36

¹⁷⁸ Dávid, tudta, hogy felkent volt, és Isten igazolta, hogy jó lövő. Tudta, hogy mindenki tudja róla, hogy ő jó lövő. Dávid fel volt kenve, és ő tudta ezt. Amikor pedig megállt Góliát előtt; nem kiáltott fel: - Ó, Istenem, most mit kell tennem? De, de mit kell, tudom, hogy mit tettél velem mindeztidáig, tudom, hogy megadtad, hogy megölhessek egy medvét, és hogy megölhessek egy oroszlánt, de hát most itt van ez a Góliát?... Nem ezt tette; csak szólt. Mit mondott? Ezt mondta: - Olyan leszel, mint azok... Szólt, és ment tovább.

¹⁷⁹ Nem imádkozott; nem áldozott. Tudta, hogy fel van kenve. Ámen. Fel volt kenve, és az a parittya, be is bizonyította ezt. Volt hite a felkenetésében. Hitte, hogy Isten azt a követ egyenesen a sisak közepébe tudja irányítani, arra az egyetlen helyre, ami nem volt lefedve. Ott állt. Tudta, hogy jó lövő. Ámen. Tudta, hogy Isten erre teremtette. Ámen. Tudta, hogy már

gyermek voltál. Különböztél a többiektől. Történt valami a születésed körül...

⁵² Én egy kis jelenetet találtam ki ehhez a gyerekeknek nemrég, azt mondtam, hogy miközben Amrák imádkozott a szobájában, látott egy angyalt, amint kihúzta a kardját, és észak felé mutatott, és így szólt: - Neked lesz majd egy gyermeked, és ő viszi el majd Izrael fiait északra, az ígéret földjére... Ennek a jelenetnek a segítségével megértették a kicsik. Az ő felfogásuk még nincs olyan szinten, mint egy felnőtté, akinek a Szentlélek kijelenti a dolgokat.

⁵³ Most, bár az anyukája elmondta neki ezeket a dolgokat, és tudta ezeket, de még szüksége volt egy másik érintésre is. A tanítás megvolt, de szüksége volt személyes kapcsolatra.

⁵⁴ Ez az, amire a világnak is szüksége van ma. Ez az, amire a gyülekezetnek szüksége van ma. Ez az, amire mindenkinek, mint Isten fiainak és lányainak szüksége van. Azért, hogy azok lehessünk, személyes kapcsolatra van szükségünk. Értitek? Valami, nem számít... tudjátok, hogy az Ige igaz; tudjátok, hogy helyes. De akkor, amikor kapcsolat jön létre, és akkor látjátok megtörténni azt a dolgot, akkor tudjátok meg, hogy a helyes úton vagytok. Értitek? És figyeljétek meg ez mindig igei. Egyezni fog az Igével, mert ez is egyezett vele.

⁵⁵ Amrák imája pontosan az Igével egyezett. Az imáik a megígért Ige szerint valók voltak. Isten akkor megígérte, hogy megteszi. Imádkoztak érte, és ott volt egy megfelelő gyermek ennek megtételére. És ők...

⁵⁶ Figyeljétek csak meg! Óh, mennyire tetszik ez nekem, látjátok! Abban az órában, amikor a fáraó minden gyermeket halálra ítél, látjátok? Kardélre hányatta őket, a katonák kardjával; halálra szúrták ezeket a kisgyerekeket, és a krokodilokkal etették meg őket - azokat a kis testeket - egészen addig, míg a krokodilok talán meg is híztak a zsidó gyermekeken.

Zsidó11:23

⁵⁷ De az Ige azt írja, hogy a szülők nem féltek a fáraónak ettől a parancsától a gyerekek megölésére. Ők nem ijedtek meg, mert láttak valamit ebben a gyermekben, valamit a kezdettől. Meglátták ezt, azt hogy válasz volt az imáikra.

⁵⁸ Nos Mózesnek pedig ilyen háttere volt, így tisztában volt vele, hogy arra a bizonyos célra küldte őt Isten, hogy megszabadítsa Izrael gyermekeit. Látjátok, mindez a háttér ott van mögötte. Amikor kapunk valamit, és elő tudjuk keresni a Bibliában, hogy "ez fog történni," és íme megtörténik. "Ez történik majd abban az időben," és akkor megtörténik, "ez történik majd azon a bizonyos napon," és megtörténik, aztán minden összejön egybe, és a kép összeáll előttünk.

⁵⁹ Ó, ahogyan ma reggel itt van ez a Gyülekezeti Ház, és mi az óra emberei, Neville testvér, ahogyan látjuk, hogy őszül a hajunk, és ahogyan meghajlik a hátunk, és látjuk a világot sodródni és rázkódni ebben az állapotában, és ahogyan körbenézünk, és látjuk az ígéretet egyre közeledni! Sokszor elgondolom, hogy ha valaki egyszerűen csak áttörhetne, és nem értené ezt, vagy inkább értené, rögtön elérkezne oda, akkor ez egyenesen az örökkévalóságba küldene bennünket, csak egy... egy olyan elragadtatási dologgal, anélkül, hogy tudnánk. Csak, óh, csak törj át azokon a dolgokon, amiket eddig láttunk, és tudd, és értsd meg, és csak ugorj bele egy pillanat alatt. Az a férfi, vagy nő, vagy fiú, vagy lány valószínűleg csak felemeli majd a kezét, és azt mondja: - Menjünk, Úr Jézus. Értitek? Ó, milyen közel van az óra!

Dán9:15 Apcsel7:6

⁶⁰ Mózes tudva, hogy arra született, kinézett az ablakon, és nézte a zsidókat, ahogy küszködtek. Megnézte az Írásokat, és abban az állt: "És négyszáz esztendeig lesznek ott; (Látjátok?) de Én kihozom őket onnan hatalmas kezemmel." Azután amikor visszatér egy megbízással, egy felkenéssel, akkor tudja, hogy hit által született - és a hite, figyeljete - látta azokat az embereket, és tudta, hogy Isten gyermekei, mert az Ige mondta így. Nem a világból valók voltak, nem olyanok voltak, mint a többiek. Mások voltak. És a nagy egyiptomi szépség számára ők csak fanatikusok és különcök voltak, és úgy volt, hogy ő a fáraó fia, és hogy átveszi a birodalmat, de ő...

⁶¹ Volt valami benne, egy igazi hit, amely nem azokra a dolgokra nézett, nem a csillogásra, amit úgy volt, hogy örökölt. Isten ígéretére nézett, és tudta, hogy közeleg az idő. És mit gondolhatott az az ember... szeretném ezt majd végigbeszélni vele, amikor majd ott a másik oldalon találkozunk.

Mondhatod, hogy ez butaság testvérem...

Nem az. Találkozni fogok vele Isten kegyelméből. Igen, uraim. Egyszer majd beszélni fogok vele - magával Mózesrel... És mennyire szeretném megkérdezni tőle, hogy hogyan történt, amikor megértette az elkészítését, milyen volt, mikor az ördög elszomorította azzal, hogy azt mondta: - Ó, az emberek úgysem fognak hinni neked. Ah, ez biztos, hogy így lesz! -, de amikor az a mag életre kelt benne, valami belényilallt, és tudta, hogy fog valami történni. Tudta - ránézett az órára, és látta, hogy mennyi az idő. És tudta, és mit érezhetett, amint azt látta.

2Mózes2:21,22

⁶² Most pedig, mikor minden együtt volt számára, mindez a nagy dolog, amit látott - az Írásokban látott idő, anyjának és apjának az imája, és a születése körüli különleges események, egy különös gyermek. Mindeközben pedig volt

adatott, arra volt elrendelve, hogy elpusztítsa a filiszteusokat - elrendeltetett, megszületett a földre, és Isten felkente a filiszteusok elpusztítására. Egy napon elfogták őt kint a mezőkön és nem volt nála kard, sem lándzsa, és filiszteusok ezrei vették körül. Ekkor talán letérdelt, és azt mondta: - Ó, Uram, várjak egy látomásra! Ó, Uram, mit kell tennem? Parancsolt meg nekem, hogy mit tegyek!... Tudta, hogy szükségben van. Nem talált mást csak egy kiszáradt számárállkapcsot, és ezer filiszteust legyőzött. Ámen! Sohasem kiáltott az Úrhoz. Használta a felkent ajándékát. Tudta, hogy ő erre a munkára lett elküldve. Tudta, hogy erre született. Tudta, hogy egy ajándék adatott neki, és ezer filiszteust győzött le. Nem kiáltott az Úrhoz. Isten elrendelte őt, és igazolta, amit tett, fel volt kenve, Istennek egy felkent szolgálja volt a filiszteusok elpusztítására, és ezt is tette! Nem számított, hogy milyenek a körülmények, megtette. Sohasem kérdezett semmit. Ez volt a dolga. Isten keresztül azon a ... Felvette azt a számárcsontot, és ment, hogy legyőzze a filiszteusokat.

Bír15:15

¹⁶⁹ Hogyan lehetséges, hogy... hogy lehetett, pusztán egyetlen ütés azokra az egy és fél hüvely vastag rézsisakokra, és annak a csontnak millió darabra kellett volna törnie, és ezret vert meg azzal, és meg is ölte őket, és utána is megmaradt az a csont a kezében. Nem kérdezett egyetlen kérdést sem. Nem kiáltott fel. Szólt. Legyőzte őket.

¹⁷⁰ Ó! Vegyük a filizeteket. - Uram, legyőzhetem a filiszteusokat? Tudom, Uram, hogy Te arra küldtél el engem, hogy elpusztítsam a filiszteusok népét. Most itt vannak vagy ezren körülöttem, és nincs nálam semmi. Mit tegyek most Uram... Ó! Semmi sem zavarhatja meg. Fel van kenve a munkára. Semmisem árthat neked. Semmi, egyetlen dolog sem. Hallelúja!

¹⁷¹ Csak fogta, amije volt, és azzal verte őket. Így igaz. Amikor az ellenség bekerítette, és azt mondták: - Most végre megvan, végre a miénk. Itt van bent ezzel a növel. Minden ajtót bezártunk már, nem tud elmenekülni. Elkaptuk...

Bír16:3

¹⁷² Sámson nem kiáltott, hogy: - Ó, Uram, bekerítették engem ezzel a felekezettel. Mit tegyek? Már csatlakoztam hozzájuk. Mit tegyek? ... Sohasem tette ezt. Egyszerűen csak kísértált, és lerombolta a kaput, rátette a vállára, és elsétált vele. Ámen!

¹⁷³ Fel volt kenve a munkára. Isten hívta el - nem lehetett bekeríteni. Igazán nem! Magával vitte a kapukat. Nem imádkozott érte. Nem kérte Istent, hogy megtegye-e vagy sem. Ez az egész kötelessége volt. Ámen! Ámen! Ámen! Kötelessége volt.

¹⁷⁴ "Miért kiáltasz Hozzám? Szólj, és menj tovább." Ámen. "Ne kiálts,

tudomány is tud róla. És minden, amit Én tettem, és még mindig vártok. Szólj az emberekhez, és menj tovább a célod felé.” Ámen.

2Sám7:3

164 Nem mondta Nátán Dávidnak - Nátán, a próféta - egy napon, mikor ott ült és látta Dávidot a felkent királyt, ezt mondta neki: - Mindazt ami a te szívedben van, vidd véghez, mert az Úr veled van.

Ezt mondta Dávidnak: - Mindazt ami a te szívedben van, vidd véghez, mert az Úr veled van.

Józ1:5 Józ3:10

165 Józsué fel volt kenve arra, hogy elvegye a földet Istennek és a népnek. A nap rövid volt. Több időre lett volna szüksége, hogy meg tudja tenni azt, amire fel volt kenve és el volt hívva. Józsué - egy férfi. Fel volt kenve. Isten azt mondta neki: “Amint Mózeszel voltam, teveled is veled leszek.” Ámen. ”Azt a földet nekik fogom adni. Azt akarom, hogy átmenj oda, és tisztítsd meg azt az amálekítáktól és a többi néptől, a filiszteusoktól, és a perizeusoktól, és minden más néptől - űzd ki őket onnan. Én veled vagyok. Senki sem állhat meg előtted életednek minden napján. Senki sem árthat neked. Menj tovább, be oda.”

Józ10:12

166 Józsué pedig kihúzta azt a kardot, és így szólt: - Kövessetek... És bement oda, és már harcolt is. És mi történt? Kiűzte az ellenséget. Itt is volt egy csoport ember, ott is volt egy csoport ember. Amikor jött az éjszaka, akkor azok mind összegyűltek, és helyőrséget szerveztek, és nagy erővel vonultak ellene, és a nap lement. Mikor több fényre volt szüksége, akkor a nap lement. Nem esett térdre, és nem mondta: - Úr Isten, mit tegyek? Most mit tegyek?... Szólt! Szükségben volt, és azt mondta: - Állj meg nap!... És nem kiáltozott; parancsolt: - Állj meg nap; szükségem van erre. Én az Úr szolgálója vagyok, felkenve erre a szolgálatra, és szükségem van erre. Állj meg és ne ragyogj, és hold, maradj ott, ahol vagy... Ő pedig végigharcolta a csatát, és kisöpörte mind az ellenséget.

Józ10:12

167 A nap pedig engedelmeskedett neki. Nem kiáltott fel, hanem szólt a napnak. Így szólt: - Állj meg. Nap, maradj ott, és hold, állj meg ott, ahol vagy... Nem kiáltott: - Uram, mit tegyek most? Adj nekem napfényt még... Szüksége volt a nap fényére, így hát parancsolt, és a nap engedelmeskedett neki. Ó, jaj! Megparancsolta a napnak, hogy álljon meg.

Bír15:15

168 Sámson, akit Isten kent fel, támasztott és küldött, és akinek nagy erő

valami benne lent mélyen, és megbotlik, és az jut eszébe, hogy azért kapott katonai kiképzést az iskolában, hogy megszabadítsa Izrael gyermekeit, és ez nem sikerült neki. Ekkor elmegy a pusztába, és feleségül vesz egy kedves etióp lányt, és született egy kisfijuk, Gersom.

2Mózes3:1-4,10

63 És egy napon miközben a juhokat őrizte, egyszer csak látott egy bokrot a hegy tetején égni. Ő pedig felment oda, és az nem volt elméleti, nem volt képzelődés, vagy érzékszalódás, vagy káprázat, de Ábrahám Istene volt benne egy fényben, egy tűoszlop egy bokor belsejében - az a tűz, hullámszerűen tört elő, de a bokor nem égett el egyáltalán. És az Írások hangja, az Isten hangja szólalt meg azon keresztül, és azt mondta: - Kiválasztottalak. Te vagy az a férfi. Erre a célra neveltelek fel. Ezen a helyen megmutatom neked jelek által, hogy te lemész majd, hogy megszabadítsd Izrael gyermekeit, mert az Én Igémnek be kell teljesednie...

Lk21:33

64 Ó, az Ő erre a napra vonatkozó igéjének is be kell teljesednie! Mi abban az órában lakunk. Nem számít, hogy mit mondanak, az Igének be kell teljesednie. A Mennyek és a föld elmúlnak, de az Ő Igéje nem.

65 Most pedig, amikor Mózesben minden összeállt, és mindenhol ez jött ki, ez felkente az ő hitét. Ámen! Ó, micsoda gondolat! Ez már csupán az Írásokból is látható volt egyenesen megmutatva, hogy mi az valójában, és Isten szavai, ennek a bizonyítéka felkente azt a hitet, ami őbenne volt, hogy menjen munkálkodni. Mit kellene, hogy ez tegyen velünk?

66 Megbánásra van szükségünk. Megújulásra van szükségünk. Én magam is azt mondom, hogy szükségem van felrázásra. Szükségem van valamire. Említettem, hogy ma reggel gondolkodtam magamban, vagy magamról, ébredésre van szükségem. Mikor pedig arra a nagy bizonyítékra gondolok - minden olyan tökéletesen kirajzolódott ott. És felkente Mózes hitét, és ő, látta, hogy nincs ott semmi.

2Mózes2:15

67 És íme elfutott Egyiptomból, amikor tulajdonképpen lázadást vagy valami ehhez hasonló tudott volna elkezdni, és felkelhetett volna, és forradalmat indíthatott volna el Egyiptomban, szervezhetett volna egy hadsereget, és harcolhatott volna, de látjátok... és több ezren álltak volna mellé. De e helyett, még hadsereggel az oldalán is félt megtenni ezt. Most azonban negyven évvel később visszatér, nyolcvan évesen pusztán egy bottal a kezében. Miért? Ami lent a szíve mélyén éget most valósággá vált. Akkor már fel volt kenve, és tudta, hogy az ÍGY SZÓL AZ ÚR nála van. Most már nem volt

semmi, ami megállíthatta. Nem volt szüksége hadseregére. Isten volt vele; csak erre volt szüksége - hogy Isten vele legyen.

⁶⁸ Ó, mikor tudod, hogy Isten küldött el, valaminek a megtételére, és látod azt, megtörténni, akkor semmi sincs, ami helyettesítheti ezt. Ez minden.

⁶⁹ Emlékszem azokra az alkalmakra, mikor Isten megmondta nekem előre, hogy egy bizonyos dolog meg fog történni, és aztán elérkeztem oda, és láttam, hogy ott van mindaz úgy, ahogy mondta - ó, micsoda érzés az! A helyzet akkor már irányítás alatt áll. Ez minden, látjátok? Mert Isten megmondta.

⁷⁰ Emlékszem... Sokan emlékeztek arra a feltámasztott kisfiúra Finnországban, és aztán... a halálból, aki egy autóbalesetben halt meg. És ott álltam az út mentén, és elkezdtem arrébb menni attól a gyermektől, megfordultam és visszanéztem, és valaki a vállamra tette a kezét, és azt hittem, hogy Moore testvér - és senki sem volt ott mellettem.

⁷¹ És akkor visszanéztem, és aztán felnéztem a hegyre. Láttam... azt gondoltam: - Nos, ezt a hegyet már láttam valahol, de nem ezen az úton jöttünk idefelé. Másfele jöttünk. Hol láttam már ezt a hegyet? Odanéztem, és láttam lent azt az összetört autót - és azt a kisfiút... amint ott feküdt, olyan oldalra fésült frizurája volt; a szemei be voltak fordulva, mint Way testvére, mikor a múltkor elesett; és a kis zoknis lábát, ahol el volt törve; és vérzett a szeme, az orra és a füle; és láttam a kis sortját, ami gombokkal volt a kis csípőjéhez erősítve, és a kis harisnyáit, olyat hosszú, mint amilyeneket régen itt is viseltek. Ekkor körbenéztem, és minden ott volt, pontosan úgy, ahogyan a Szentlélek kijelentette nekem két évvel ezelőtt, amikor mindannyian beleírtátok országszerte a Bibliáitokba, hogy meg fog történni.

Ó, hát ott... akkor már kézből volt tartva a helyzet! Nem számít, hogy milyen halott volt; az sem, hogy ki mit mond; az már rendben lesz. Vissza kell jönnie.

Azt mondtam, hogy ha ez a gyermek nem támad fel a halálból, akkor én hamis próféta vagyok, Istennek az elferdítése vagyok; mivel otthon két évvel ezelőtt, azt mondta, hogy ez fog történni. Ott pedig ezek a pásztorok és mindenki - fel van írva a Bibliánk első lapjára, és ott volt pontosan ugyanúgy. Olvassátok el onnan arról az oldalról, hogy egy sziklával takart országban fog történni, és így tovább - és hogy az út jobb oldalán gázolják halálra. Azt mondtam: - Itt van hát; semmi sem állíthatja meg. A helyzet most már irányítás alatt áll.

⁷² A szívemben lévő hit, most már fel volt kenve. Ó, bárcsak elmagyarázhatnám ezt nektek! Az a hit, amelyet Isten... az Istenbe vetett hitem, ami ezt mondta nekem, amely sohasem tévedett, az mondta nekem: - A

2Mózes14:15

Mózes már fel volt kenve a munkára, és még mindig az ÍGY SZÓL AZ ÚR-at várta. Istennek biztos, hogy elege volt ebből. Ő azt mondta: "Most már ne kiált; hanem szólj! Én küldtelek téged."

Lk17:28 Lk21:25,26 2Tessz2:3,4

¹⁶⁰ Ó, Uram! Milyennek kellene lenni ennek a gyülekezetnek ma délelőtt! Isten tökéletes igazolása a tűzoszloppal, a jelekkel és a csodákkal - minden ugyanúgy, mint ahogyan az Sodoma napjaiban volt. Ő azt mondta, hogy vissza fog térni. Íme a világ ebben az állapotában, íme az ország ebben az állapotában. Itt vannak az asszonyok ebben az állapotban. Itt vannak az emberek ebben az állapotban. Itt van a gyülekezet ebben az állapotban. Itt van minden. Az elemek, a jelek - repülő csészealjak - és minden az égen és mindenféle rejtélyes dolgok, és a tenger háborog, és szökőárok, és az emberek félnek, rettegés, az idő összezavarodott, a nemzetek között feszültség van, az egyház hanyatlik, és a bűn embere megjelenőben van, és fölébe emeli magát mindennek - akit istennek hívnak, ő, aki Isten templomában ül mutogatván magát - jaj nekem! És ez elérkezett ennél a nemzetnél!

¹⁶¹ És az egyház megszerveződött, és azok mindannyian egybegyűltek, mint a szajhák a prostituálthoz, és minden ugyanúgy van, mint a prostitúcióban. Prostitúció! Mi az? - azt mondani az asszonyoknak, hogy vágathatják a hajukat, azt mondani az asszonyoknak, hogy hordhatnak rövidnadrágot, azt mondani a férfiaknak, hogy ezt vagy azt csinálhatják, és a prédikátorok is ezt meg azt teszik, és a szociális evangélium meg ezek. Nem látjátok, hogy ez házasságtörést követ el Isten igaz igéjével. És Isten elküldte nekünk ezt az Ő tiszta Igéjét felekezetiellenül, mindenféle sallang nélkül, és adott nekünk egy tűzoszlopot, a Szentleket, amely már harminc éve velünk van, és minden, amit Ő megjósolt, és amiről azt mondta, hogy meg fog történni az meg is fog történni pontosan ugyanúgy, ahogyan Ő mondta.

2Mózes14:15

¹⁶² "Szólj az emberekhez; és menjetek tovább!" Ámen. Van egy célunk, és az a Dicsőség. Haladjunk hát afele. Egyenesen az Ígéret földje felé haladunk. Minden lehetséges azoknak, akik hisznek.

2Mózes14:15

¹⁶³ "Szólj az emberekhez. Nem bizonyítottam be. Hát nem formáztam meg még a képmásomat is közöttetek, és minden mást, és nem tettem meg minden lehetséges dolgot, hogy megmutassam, hogy veletek vagyok? Hát az újságok nem közölték egy pár nappal ezelőtt, amikor te mondtad itt a szószéknél, hogy mi fog történni, három hónappal ezelőtt, és meg is történt és igazolta ezt - még a

elrendelte őt, és bebizonyította, hogy azt kell tennie! És az embereknek azt kellett volna mondaniuk: - Mózes, mond ki a szót. Láttalak, amint ott ezt tetted. Isten megemlékezett rólad ott. És most is ugyanaz az ember vagy... Ámen. Értitek? - Tedd meg!... Ámen! Tudnia kellett volna, de nem tudta. Így van.

2Mózes14:15

¹⁵⁷ Ugyanígy van ma is, mint ahogyan akkor volt. Látjuk, hogy - így mondta... Istennek bizonyára elege volt belőle. Isten biztosan torkig volt már vele. Ő azt mondta: “Mit kiáltasz Hozzám? Hát nem bizonyítottam be az azonosításomat? Hát nem mondtam már neked, hogy Én küldtelek erre a munkára? Hát nem mondtam már neked, hogy ezt tedd? És nem ígértem meg, hogy meg fogom tenni, Én leszek a te száddal, és Én beszélek majd rajtad keresztül, és Én ezt fogom tenni, és jelek és csodák történnek rajtad keresztül, hát nem ígértem ezt már meg neked. Nem pontosan ezt tettem, és elpusztítottam minden ellenségedet? És itt vagy hát a Vörös-tengernél aszerint, amit Én mondtam neked, és még mindig kiáltasz felém. Hát nem hiszel Nekem? Hát nem látod, hogy Én küldtelek el, hogy mindezt megcselekedjed?”

2Mózes14:15

¹⁵⁸ Ó, hát mi ez, ha nem emberi természet, ó! Tehát bizonyára már egészen torkig volt vele. És Ő így szólt: “Tudod, hogy szükséged van rá. Tudod, hogy ha ezeket a gyermekeket el fogod vezetni az ígéret földjére... Ez pontosan... Itt sarokba vagy szorítva. Nem tudsz mást tenni. Tehát szükség van erre. Akkor hát miért kiáltasz Hozzám? Mit akarsz Tőlem? Miért keresel Engem? Hát nem bizonyítottam ezt be a népnek? És neked? Hát nem Én hívtam azt? Nem Ige szerinti? Nem ígértem meg, hogy elviszem ezt a népet addig a földig? Nem hívtalak el, és mondtam neked, hogy meg fogom tenni? Nem mondtam neked, hogy arra hívtalak el, hogy ezt megtegy, és az nem te voltál, az Én voltam? És Én lemegyek, és Én leszek az ajkaiddal. És bármit is mondasz, azt Én igazolom és alátámasztom a népnek. Nem így volt? Hát akkor miért csinálasz úgy, mint egy kisgyermek, amikor feljön egy kis dolog? Neked férfinak kell lenned. Szólj a néphez!” Ámen. “És aztán menj tovább.” Ámen. Itt vagyunk hát. “Ne kiálts, szólj!” Ámen.

2Mózes14:15

Ó, ez olyan csodálatos. “Mit kiáltasz Hozzám? Csak szólj a néphez, és menj tovább a célod felé.” Legyen az bármilyen betegség, vagy a halottak feltámasztása, vagy bármi, szólj! Én már bebizonyítottam. Szólj a néphez.”

¹⁵⁹ Micsoda lecke! Micsoda lecke! Ó, jaj nekem! Az útnak ezen a részén, ahol mi állunk. Nézzük meg, hogy hol vagyunk most - igen, uraim - a harmadik húzásnál. Vegyétek észre, hogy itt vagyunk közvetlenül az Úr eljövetele előtt.

helyzetet most már felülről irányítják. Itt van pontosan mindaz, amiről két évvel ezelőtt beszéltem, és most itt van pontosan ugyanúgy. Az egyetlen dolog, amit tenned kell az, hogy az Igét kimond! És a kisfiú feltámadt. Látjátok?

⁷³ Űltem, gondolkodtam, és ránéztem Fred Sothmann testvérré, aki ott ült, és Banks Wood testvér is, az alaszakai főúton valamelyik nap, emlékeztek itt a gyülekezet előtt álltam, és beszéltem nektek egy szarvasról, melynek egy 42 hüvelyk (kb.126 cm) hosszú agancsa van, és egy ezüstös szőrű grizzly medvéről. Azelőtt még sohasem jártam arrafelé, hogy hogyan... hogy meg fogom ezt kapni, és hogy hogyan fog mindez történni, és hányan lesznek ott, és hogy hogyan lesznek felöltözve. Tudjátok, mindannyian, több héttel a megtörténe előtt tudtunk róla.

⁷⁴ Akkor pedig, amikor odaértem, nem is vettem észre, de ott feküdt az az állat. És odamentem, és az... lehetetlenség volt. Ha ezt megtudná egy vadász, vagy ha majd hallgatja ezt a szalagot, ő tudja, hogy mennyire lehetetlen csak úgy közel menni egy állathoz anélkül, hogy az felugorjon és elszaladjon. De ez az állat nem szaladt el.

⁷⁵ Ott van kiterítve a dolgozószobámban. Ott van kifeszítve az ezüstös bunda pontosan úgy..., és ott van mellette egy vonalzó, egy mérőszalag, hogy meg lehessen látnia a pontos..., és egy szarv legalább öt centivel vagy többel is össze szokott menni kiszáradtan az eredeti állapotához képest, amikor még az állaton van, de ez nem ment össze. Ez még mindig pontosan 42 inch (kb. 126 cm) hosszú. Tudjátok? És ott van az ezüst szőrme is, az 7 láb (kb. 213cm) pontosan úgy, és minden pontosan úgy, ahogyan volt, úgy vannak most ott.

⁷⁶ De amikor ez az ember azt mondta nekem: - Nézd Branham testvér, megvan már ez az állat, amiről beszéltél, de azt mondtad, hogy azt az ezüstös grizzlyt még az előtt lövöd le, mielőtt elérnénk a hegyet, ott ahol a fiúk vannak - azok ott zöld ingben.

Én azt feleltem: - Ez így szól az Úr. Ezt Isten mondta.

- De Branham testvér - válaszolta - én innen mérföldekre ellátok; és nincs itt semmi. Honnan fog előjönni?

Azt mondtam: - Ezt ne tőlem kérdezd. Isten mondta, és Ő Jehova-Jireh. Ő képes arra, hogy oda vigyen egy medvét, odatehet egyet...

És oda is tett, és a medve ott volt.

⁷⁷ A helyzet akkor már irányítás alatt volt. Amikor pedig Mózes megértette, hogy ebből a célból jött a világra, és találkozott ezzel a nagy Istennel, aki elhívta őt, és felkente, és azonosította, és így szólt: “Ez a te elhívásod Mózes. Elküldelek téged. Meg fogom mutatni neked a dicsőséget,

és ímé itt vagyok az égő bokorban. Menj le oda; Én leszek veled.” Még csak egy pálcára sem volt szüksége... Neki megvolt az Ige, az igazolt ige. És le is ment.

⁷⁸ Az felkente a benne lévő hitet. És ez felken minket, amikor látjuk, hogy az utolsó napokban élünk, azáltal, hogy meglátjuk, hogy mindezek a jelek, amiket látunk megtörténni, amelyekről az Ige azt mondja, hogy az utolsó napokban fog megtörténni. A mennyből egyenesen a politikai hatalmakhoz, és az emberi természet, és a világ erkölcstelensége, és a nők között, és az, hogy hogyan fognak viselkedni az utolsó napokban, és a férfiak hogy viselkednek majd, és a gyülekezetek hogy viselkednek, és a nemzetek hogy viselkednek majd, és hogy mit tesz majd Isten. És látjuk mindezeket itt bekövetkezni.

⁷⁹ Ó, ez felkeni a mi hitünket. Ez nagy időkbe visz át minket, látjátok. Ez elkülönít minket minden mástól, ami a világban van, látjátok. Nem számít milyen kicsik vagyunk, nem számít mennyire kevesen vagyunk; mennyire kinevetnek minket, gúnyt űznek belőlünk - mindezek egyáltalán nem számítanak. Ez minden. Látjuk ezt. Van bennünk valami belül. Mi eleve el vagyunk rendelve arra, hogy meglássuk ezt az órát, és semmi sem akadályozhat meg minket abban, hogy meglássuk azt. Ámen! Biztos, hogy Isten mondta. Ez már meg is történt. Látjuk. Ó, mennyire hálásak vagyunk ezért Istennek! Ó! És akkor ez előhozza a hitedet, amikor látjuk ezeket a dolgokat megtörténni itt.

Zsidó11:26

⁸⁰ Tehát mi itt megint azt olvassuk, hogy Mózes Krisztus szégyenét többre tartotta Egyiptom minden kincsénél. Tehát nagy gazdagságnak tartotta a Krisztus szégyenét. Nos, ne felejtsetek el: Krisztus szégyenét. Értitek?

Szégyen van a Krisztus szolgálatában. Ha nagyon népszerűek vagyunk a világban, akkor nem szolgálhatod - akkor nem szolgálod Krisztust. Nem. Nem tudod, mert, látjátok, van egy szégyen, ami ezzel jár. A világ mindig is megszégyenített.

Zsidó11:26

⁸¹ Évezredekkel ezelőtt ott a múltban volt egy szégyen, ami azzal járt. És Mózes a leendő fáraó, (ő volt a Fáraó fia, ő lett volna a következő fáraó), és ő volt a leendő fáraó, aki az emberek megbecsülésének örvendett, és mégis nagy gazdagságnak értékelte (a tartotta azt jelenti, hogy értékelte)... nagyobb gazdagságnak tartotta a Krisztus szégyenét minden kincsénél, amit Egyiptom adhatott neki. Egyiptom ott volt a kezében. De bár tudta, hogy Krisztus útjának a választása szégyen, de annyira boldog volt, hogy tudta, hogy van benne valami legbelül, ami arra készítette, hogy jobban... többre értékelje a Krisztusnak ezt a megközelítését... vagyis szégyenét, mint mindazt a csillogást, amit örökölt. Volt egy örökség ott belül, ami nagyobb volt annál, amit az a külső örökség

- Testvérem, ez az ÍGY SZÓL AZ ÚR?

- Igen, igen, Mózes testvér, ez ÍGY SZÓL AZ ÚR.

Igen. Most már megvan, ÍGY SZÓL AZ ÚR... - és úgy lett. Egyszer sem tévedett. Soha sem tévedett.

¹⁵² Itt van pedig újra, a problémák jöttek. Most a nép már útnak van indítva. A gyülekezet már ki lett hívva. Már útnak vannak indítva, és mennek előre. Mózes pedig elkezd Istenhez kiáltani: - Uram, ez ÍGY SZÓL AZ ÚR? Mit kell tennem?...

2Mózes8:17,24

¹⁵³ Szóval, Isten azt akarta Mózesről, hogy hite legyen, amit Ő beletett abba az ajándékba, amit Ő világosan igazolt. Isten világosan bebizonyította Mózesnek és a népnek, hogy az Ő volt az ige és a dolgok által, melyek megtörténtek. Ez egyértelműen azonosítva lett. Látjátok, nem volt arra szükség, hogy Mózes aggódjon e miatt. Nem kellett, hogy akár egy kicsit is gondolkodjon ezen, mivel ez már teljesen világos volt. Már megtette ezeket a dolgokat. Már bebizonyította legyenek és tetveken keresztül, hogy képes a szavával teremteni - hogy Isten Igéje van benne. És itt mégis megkérdezi Istent, hogy mit tegyen, amikor egy bizonyos helyzetbe kerül, tudjátok. Jaj nekem!

¹⁵⁴ Remélem, hogy ezt teljesen megértjük, és látni fogjuk, hogy hol vagyunk, tudjátok? Hát nem érzitek magatokat éppen ilyen kicsinek? Ahogyan Mózesen gondolkozunk és beszélünk a hibáiról, és magunkra kell tekintenünk.

2Mózes2:3 2Mózes14:15 Apcsel.7:30

Ott volt, látjátok. Tudta, hogy az ige azt mondja, hogy a nap és az óra eljött annak megtörténésére, és tudta, hogy Isten látogatta meg a tűzszlopban. És az a tűzszlop ment pontosan a nép előtt, és megtörténtek azok a csodák, és minden, amit Mózes mondott megtörtént, még a teremtés is - olyanokat tett, amiket csak Isten tehet - megmutatván, hogy az ő hangja az Isten hangja. És előállott az a helyzet, azzal a néppel, amelyet ő nevelt fel, elvive őket az Ígéret Földje felé, és aztán megállt és Istenhez kiáltott: - Mit kell tennem?...

¹⁵⁵ Ez az, amit egy emberi lény akar, valahogy úgy, ahogyan Roy Slaughter testvér (azt hiszem, valahol ott ül az ajtón kívül) mondta nekem egyszer valakiről, aki valamit tett velem, és én így válaszoltam: - Nos, ezt tettem és most, hogy...

¹⁵⁶ És ő azt felelte: - Branham testvér, ma hagyod, hogy a válladra hajtás a fejüket, és holnap már hordanod kell őket...

És így működik minden emberi lény. Ma a válladra hajtják a fejüket, holnap meg hordod őket. Ezt tette Mózes is. Istennek kellett őt hordania, miután

tudja, hogy Isten már felkente egy bizonyos dolog elvégzésére, és Isten egyértelműen igazolta a kijelentéseit. Itt volt az ideje az emberek felszabadításának. Isten csodákon és csodálatos dolgokon keresztül összevonta őket egy csoportba. (Tudtok követni?) Összevonta őket egy csoportba - igazolta a kijelentéseit. Az Ige mondja ezt. Ott volt a jel; ott volt a bizonyíték. Ott volt minden, amit mondott... aztán közéjük ment prófétaként. Akármit is mondott, Isten azt tiszteletben tartotta, még azt is, hogy teremtsen, hogy legyeket hozzon elő teremtés által. És minden, amit Ő megígért neki, azt Ő meg is tette. De, tudjátok, Mózes meg akarta várni az ÍGY SZÓL AZ ÚR-at.

¹⁴⁸ Tudnia kellett volna, hogy már az elhívásának igazolása ÍGY SZÓL AZ ÚR volt. Az a szolgálat, amire el lett hívva, az már ÍGY SZÓL AZ ÚR volt. Értitek ezt? Akkor miért várt az ÍGY SZÓL AZ ÚR-ra?

2Mózes14:15

¹⁴⁹ Tudni akarta: - Uram, mit tegyek? Itt vannak Izrael gyermekei, kihoztam őket idáig. És itt van ez a dolog, hogy jön a fáraó serege; mindannyian meg fognak halni. Mit kell tennem? Mit kell tennem?...

2Mózes 1:8

¹⁵⁰ Mózes már megmondta, hogy mi fog történni. Már teljesen pontosan megmondta, hogy mit kell tenniük. Megjósolta az egész nemzet végét, amelyben nevelkedett. Remélem, hogy megértitek ezt. Mózes akkora már megmondta: - Nem látjátok őket többé. Isten el fogja őket pusztítani. Már elég régóta üznek gúnyt belőletek. Isten elpusztítja őket." Már megjósolta, hogy mi fog velük történni, és: - Uram, mit kell tennem? ... Látjátok itt az emberi természetet? - Mit tegyek? Meg fogom várni az ÍGY SZÓL AZ ÚR-at... Igen, Uraim. - Megvárom, hogy mit mond az Úr, és aztán azt fogom tenni... Emlékeztek, volt egy fáraó, aki nem ismerte Józsefet, tudjátok - abban az időben, pontosan abban az időben. És Mózes felállt, és a nemzet végét jóslta. És ott volt pontosan azon a helyen, ahol az be kellett, hogy következzen, és akkor ő felkiált: - Mit tegyek, Uram? Mit tegyek?... Látjátok?

¹⁵¹ Hát nem ilyen az ember? Hát nem pont ilyen az emberi természet? - Mit tegyek?... Már... meg volt prófétálva. Isten tisztelt mindent, amit kimondott, és elhívása volt, akkor hát miért kellett azt mondania: - Mit kell tennem?... Ha valamiben szükségét szenvedtek, akkor csak rajta múlt, hogy szóljon azzal kapcsolatban. Isten azt akarta, hogy Mózes használja a hitnek azt az ajándékát, amit Ő adott neki. Isten igazolta már, hogy az az igazság, és Isten azt akarta, hogy Mózes - azt akarta, hogy a nép meglássa, hogy Ő Mózessel van. És ő, ott hátul várt, és azt mondta: - Nos, Uram, én csak kicsi vagyok. Kérlek, mondd meg nekem. Igen, ezt fogom tenni. Meg van nekem az ÍGY SZÓL AZ ÚR...

adott neki.

Ó, ha ma mi is ilyenek tudnánk lenni, és engednénk a Szentléleknek, hogy felkenje azt, ami ott van bennünk belül, azt a hitet, egy isteni élethez, Krisztusnak odaszentelve.

Most pedig, egy olyan hittel, mint amilyen neki volt, azt a szégyent ő tisztességgnek tekintette, tisztességgnek vette.

Ma mondhatja valaki: - Hé, te is azokhoz tartozol? Azokhoz a ...?

Nos...

Egy kicsit szégyelled. De ő nagyobb kincsnek tartotta az egész világnál, mert volt valami benne legbelül, amit ki is tudott mondani, és azt mondta: - Igen, én ezt nagyra tartom. Ez egy nagy kitüntetés számomra. Örülök, hogy közéjük tartozok.

Látjátok? - Örülök, hogy zsidónak mondhatom magamat, és nem egyiptominak.

⁸² A mai keresztényeknek ugyanezt kellene mondaniuk: - Örülök, hogy kereszténynek mondhatom magamat, hogy nem veszek részt a világ dolgaiban, és a világ rendjeiben - nem csak gyülekezeti tagként, hanem újjászületett keresztényként, aki a Biblia szerint él. Hívjanak akár még a gyülekezeti tagok is fanatikusnak, én ezt mégis nagyobb... nagyobb dolognak tartom, mintha akár a város vagy az ország legnépszerűbb embere volnék. Én inkább vagyok fanatikus, mint az Amerikai Egyesült Államok elnöke, vagy a föld királya. (Értitek?) Én azt olyan nagyra becsülöm, mivel Isten az Ő kegyelméből a világ teremtése előtt látott engem, és elhelyezett ott egy kis magot, amitől a hitem fölé tud emelkedni a világ ezen dolgai fölé, és most Ő elhívott engem, és én a helyemet - mint ahogy Pál is a szolgálatát - nagyon nagyra tartom. Ő, azt, hogy Isten elhívta attól, hogy olyan nagy tanító legyen, mint Gamáliel, de Pál arra lett elhívva, hogy áldozat legyen Krisztusért.

⁸³ Most pedig ugyanez a dolog. Figyeljétek meg, hogy egy olyan hittel, ami neki volt sohasem arra támaszkodott, amit látott - arra, amit látott. Nos nem látott mást, mint sok sártapasztó embert, börtönben lévő rabszolgákat, akiket nap mint nap megölnék, megkorbácsolnak, kigúnyolnak. A vallásos hitük fanatizmus volt. Volt azonban egy trónon ülő fáraó, aki nem tudott semmit a vallásukról, és nem is törődött vele. Nem tudott arról semmit..., pogány volt, tehát neki....

⁸⁴ Mennyire pontos képe ez a mának. És itt van, egy másféle vallás, és milyen volna, ha ez a Mózes, annak ellenére, hogy az elnöki székbe kerül, vagy valamilyen magas beosztásba, a fáraó trónusára, annak a nagy embernek a

halála után, és az a nagy ember már öreg volt. És ennek ellenére Mózes azt gondolta, hogy az az a hívás... arrafelé nézett. És Ő ugyanabból az ablakból nézett ki, mint a fáraó, mivel az ő otthonában volt... És a fáraó kinézett, és látta azokat az embereket, akik felemelték a kezüket, és a katonák pedig fogták a korbácsot és halálra verték őket, amiért imádkoztak. Az is megtörtént, hogy karddal leszúrták őket, azért ha csak egyszer is nem engedelmeskedtek, és dolgoztatták őket egészen addig, amíg a kis testük össze nem rogyott, és fél adagokat kaptak enni. Nos, nem voltak mások egy csoport fanatistánál, talán nem is emberek; és mégis Mózes azzal a hittel, ami benne volt rájuk tekintett, és azt mondta: - Ez Isten áldott népe. Ámen. Ez csodálatos!

⁸⁵ Ilyen hittel... Nem Egyiptom ragyogására nézett; hanem Isten ígéretére. Az ő hitének sas szemei túlláttak Egyiptom csillogásán. Ne felejtsetek el, ő most már sassá vált, ő próféta, és az ő sas szeme fölé emelkedik ezeknek a dolgoknak. Ó, milyen gyönyörű ez!

1Kor11:15 1Tim2:9

⁸⁶ Ma milyen gyakran előfordul... Ma a keresztények a hitük helyett arra támaszkodnak, amit a szemeikkel látnak, vagy amit meg tudnak érteni - arra támaszkodunk, amit látunk, vagy a csillogásra. Mint ti asszonyok - mindig mondom, hogy hagynotok kell nőni a hajatokat; nem szabad festeni magatokat; hölgyekként és keresztényekként kell viselkednetek. Ti pedig kinéztek az utcára, és látjátok a mai nőket erkölcsstelen ruhákban. És azt mondjátok magatokba: - Nos, jár gyülekezetbe; én miért nem tehetem meg ezt?

Látjátok?

- És vágja a haját; én miért nem tehetem meg? Pedig olyan kedvesnek látszik, és olyan okosnak... és olyan jó természete van, amilyen nekem sincs. Nos, én miért nem tehetem meg ugyanazt? Nekem is meg kellene tennem.

Ha megteszed, azzal megbénítod a hitedet. Érted? Nem adsz lehetőséget a hitednek a növekedésre. Ebből kell kiindulnod.

⁸⁷ Ahogy mondtam... valaki egyszer azt mondta nekem: - Branham testvér, az ország - az emberek prófétának tekintenek téged. Ahelyett, hogy így lehordod a nőket és a férfiakat ezekért a dolgokért, inkább arra kellene tanítanod őket, hogy hogyan prófétáljanak, és hogyan kapják meg az ajándékokat.

⁸⁸ Azt feleltem, hogy hogyan taníthatnám meg velük az algebrát, ha még az ábécét sem ismerik. Szóval csak kezd el onnan. Tisztítsd meg magad úgy, hogy mikor végigmész az utcán, mindenképpen úgy nézz ki, mint egy keresztény, érted? És csak aztán menj el úgy is cselekedni, értitek? És nem teheted ezt egyedül. Arra van szükség, hogy Krisztus menjen beléd, és ha az a mag ott van belül, és az a fény megéri, akkor életre kel. Ha nem kel életre, az

Mond azt... - és lesznek... - Tedd ezt... - és lesznek. Minden ÍGY SZÓL AZ ÚR volt, ÍGY SZÓL AZ ÚR, ÍGY SZÓL AZ ÚR!

¹⁴³ Most pedig, Mózes bajba kerül, és Isten azt mondja: - Nos, Én elindítottam őket az útra; mindannyiukat kihívtam. A gyülekezet együtt van, így hát útnak indítottam őket. Most pedig Mózes, vezesd őket végig. Mondtam neked. Én le fogok ülni egy kicsit pihenni... Mózes így válaszolt: - Ó, Uram, nézd ki jön ott! Ott jön a fáraó! Az emberek mindannyian... Mit tegyek? Mit kell tennem? Látjátok, hát nem ilyen egy ember. Elkezd kiáltozni: - Mit kell tennem?...

¹⁴⁴ Itt azt látjuk, hogy Mózes teljesen emberi természete nyilvánul meg - mindig azt akarod, hogy Isten mögötted legyen, és beletoljon valamibe. Nos, ilyenek vagyunk ma is. Azt akarjuk Istentől, miután láttuk mindazt, amit láttunk, azt akarjuk Istentől, hogy Ő taszigáljon bennünket valaminek a megtételébe, látjátok? Mózes is csak úgy elengedte magát, és Istent kérdezte: - Uram, téged kérdezlek, és meglátom, hogy Te mit mondasz...

- Igen, igen. - mondod, - Nos, rendben van. Én is ezt fogom mondani... Látjátok?

De itt Isten már elrendelte őt a feladatra, bebizonyította, hogy Ő vele van, és mégis; feljön egy dolog, és elkezd kiáltozni: - Mit csináljak? Uram, mit csináljak?...

II.Mózes14:13

¹⁴⁵ Most pedig ne felejtsetek el, ekkor ő már prófétált, mivel azt mondta: "Ezeket az egyiptomiakat, akiket ma láttok, nem látjátok többé." Közvetlenül ezután pedig elkezd Istenhez kiáltani. "Uram mit tegyünk?" Ez az után történik, miután már annyiszor prófétált. Értitek, ő ekkorra már megmondta nekik, hogy mi fog történni. Ha Isten ígéje benne volt, akkor az tényleg benne volt. És abban a pillanatban, amikor kimondta, a valóságban az be is következett - amit kimondott, annak a megtörténeése már el volt végezve, és mégis ott látjuk őt Istenhez kiáltván: - Mihez kezdjek most?...

¹⁴⁶ Ó, hát nem ilyen az ember. Hát nem ilyen vagyok én is! Hát nem ilyen vagyok! Ő már bebizonyította: "Amit mondasz, az meg fog történni. Én vagyok veled." És itt egy bizonyos körülmény alakul ki egy pillanat alatt. "Mit kell tennem? Mit kell tennem, Uram? Hé, Uram, hol vagy? Hé, hallasz engem? Mit kell tennem?" Pedig Ő már elrendelte őt, felkente őt, és mindent bebizonyított és megmutatott rajta keresztül, és itt - "Uram!" Ó, jaj, teljesen kifejezi.

2Mózes8:24

¹⁴⁷ Az ember pihenni akar, és azt akarja, hogy Isten tolja őt előre. És bár

olyan tökéletesen tenni.

¹³⁷ Most pedig értsétek azt meg, hogy ha Isten nem állt volna Mózes mögött, akkor nevetségessé vált volna, de Isten ott volt, hogy megerősítse. Minden, amit mondott bekövetkezett.

¹³⁸ És a fáraónak tartania kellett magát, mivel ő volt az érsek, tudjátok, tehát neki ott kellett maradnia. Nem tudott nemet mondani, mert az már folyamatban volt. Értitek? Nem tudta tagadni, mert az már ott zajlott előtte. Így hát végül azt mondta: - Ó, akkor menjetek; többé nem akarlak hallani benneteket. Takarodjatok innen; vegyétek, amitek van, és menjetek. ... Ó, jaj!

¹³⁹ Tehát, itt van Mózes miután Isten annyi mindent megtett érte, és olyan sok jelet és csodát mutatott neki...

A következő tizenöt percben tehát vegyük ezt a dolgot. Figyeljük ezt meg alaposan.

2Mózes8:6,24 2Mózes10:22

¹⁴⁰ Mózes eljut erre a pontra mikor ő... Isten azt mondta neki: - Én veled vagyok. A te szavad az Én szavam. Én bebizonyítottam ezt neked, Mózes. Te vagy az aki böglyöket szóltál az országra jönni. Az nem azoknak idejében volt. Azt mondtad, jöjjenek a böglyök, és jöttek a böglyök. ...Ez a teremtes. Ki más tudna sötétséget bocsátani a földre, mint Isten. ... - Azt mondtad, legyen sötétség, és lett. Azt mondtad, legyenek békák, és a békák még a fáraó házába, az ágyakba is belementek, és amikor nagy rakásokba rakták őket... ... Teremtő... - És Én szóltam rajtad keresztül, Mózes, és az Én Igémet teremtvé tettem a te szádon keresztül. Tulajdonképpen istenné tettelek téged a fáraó előtt. ... Igen, Uram. ... - Mindezeket megtettem. ... És itt jön eljutnak egy pontra - és jön egy kis próba, és Mózes kiáltani kezd: - Mit tegyek?

¹⁴¹ Szeretném, ha meglátnátok. Ez itt most egy nagy lecke. Nekem nagyon tetszik ez, tudjátok. Szóval, Mózes - Ha itt tovább olvassuk, hogy amikor Izrael fiai megijedtek - látták, hogy a fáraó utánuk jön amikor ők a kötelezettségük vonalában voltak...

¹⁴² Isten mindent tökéletesen rendezett; és most útnak indította őket. Összeszedte a gyülekezetet. Ki lettek hívva; mindenféle felekezetekből jöttek; mindannyian együtt voltak. Mózes hátra ment, és azt kérdezte: - Uram, mit tegyek?...

És Ő talán azt mondta: - Nos menj, és tedd ezt. Rendben, menj tovább. Nos, Mózes tudod, hogy Én hívtalak el téged erre a feladatra...

Igen, Uram.

- Rendben, akkor menj, és mond, hogy lesz... - és lesznek böglyök. -

azt jelenti, hogy nincs is ott semmi, ami életre tudna kelni, minthogy ez másoknál is működött. Rögtön elkezd növekedni, ahogy a fény megérinti.

⁸⁹ Tudom, hogy ez dorgálás azoknak az asszonyoknak, akik hallják ezt a szalagot, vagy hallgatni fogják. Ez dorgálás neked testvérnő. Annak kell lennie. Annak kell lennie, mert ez azt mutatja, hogy.... Nem érdekel, hogy mit csináltál. Lehetnél vallásos egész életedben. Akár ott is élhetnél a gyülekezetben. Lehet, hogy az apukád lelkes, vagy a férjed szolgál, de ha nem engedelmeskedsz Isten Igéjének, ez megmutatja, hogy ott bent nincs élet. Amikor látod azt a dolgot megemlítve és a Szentlélek életét, figyeld azt amikor megérint másokat. Nézd majd meg, hogy mit csinálnak. Ha ezt hozza rájuk... nem csoda....

Mt10:25 Ján4:25

⁹⁰ Micsoda dorgálás volt az azoknak a farizeusoknak, akik Jézust - amikor Ő meghallotta a gondolataikat - Belzebúbnak nevezték, és az a kis prostituált azt mondta: - Hát, ez a férfi a Messiás. Az Írások szerint ezeket fogja cselekedni. Értitek? Az az eleve elrendelt mag ott pihent, és amikor a fény rávetődött, akkor megelevenedett.

⁹¹ Nem nyomhatjátok el, nem rejthetitek el az életet. Vezetünk akár... tehetünk rendes betont egy csomó före, és el is pusztítja azt télen. És a következő nyáron hol nő a legtöbb fű? Ott pontosan a beton széleinél, mivel az a termékeny mag a kő alatt, amikor a nap melegét megérezte, visszatarthatatlan. Össze-vissza tekeregve ki fog bújni, ki fogja dugni a fejét pontosan a kő szélénél Isten dicsősége felé. Látjátok, nem rejthetitek el az életet.

Mt5:28

⁹² Amikor a nap sugarai megérintik a növényi életet, akkor annak élnie kell. És mikor a Szentlélek megérinti az emberben lévő igei életet, akkor annak pontosan ott előjönnek a gyümölcsei. Szóval attól függetlenül, hogy mennyire igaz vagy őszinte vagy, mennyire azt mondd, hogy te nem mondasz... mondván, hogy ezek a nők, akik ezeket a rossz ruhákat és dolgokat hordják az utcán, olyan, mint egy utcai köz-sztriptíz; és közben nem hiszed el, hogy te is, nem tudod rávenni magad, hogy elhidd. Be tudod bizonyítani, hogy nem vagy házasságtörő, de Isten Könyvében házasságtörést követsz el. Jézus azt mondta: "..., hogy ha valaki asszonyra tekint utána való vágyakozásból, immár paráználkodott azzal az ő szívében." Te pedig olyan módon jelentél meg. Látjátok, ezt nem láthatja meg csak az, akinek az az élet ott van belül.

⁹³ Másokat nézel, és azt gondold: - Hát, ismerem Jones testvérnőt - Jones testvér pásztor, és a felesége ezt és azt teszi.

Nem érdekel, hogy mások mit tesznek, ez az Ige.

Róma3:4

Jézus mondta: “Legyen inkább minden ember beszéde hazug, és az enyém igaz.” Ez az Ige, és amikor az a fény igazán megérinti, akkor ennek életre kell kelnie. Ennek egyszerűen életre kell kelnie.

⁹⁴ Szóval, Mózes hatalmas szemei, azok a sas szemek túlláttak Egyiptom ragyogásán. Ma egy igazi keresztyén, mondjon akár a gyülekezet, vagy akárki bármi mást, ha az a fény megérinti, akkor ő Isten tökéletes igazolását látja, azt a tűzoszlopot ott állni, és a jeleket és csodákat, melyeket az Ige ígér, és akkor életre kel. Nem számít, hogy milyen kicsi és, hogy mennyien vannak a kissebségben - Isten népe mindig kissebségben volt. Látjátok?

Lk12:32

“Ne félj te kicsiny nyáj, mert tetszett a ti atyátoknak, hogy néktek adja az országot. Látjátok? Megkapják. Isten kötelezte magát, hogy beküldje őket minden felekezetből, minden rendből, mindenhonnan, hogy meglássa; ha az életre vannak rendelve.

Lk2:26,29,30

⁹⁵ Nézzétek meg Simeont, az öregembert, aki az életre volt rendelve. Amikor a Messiás kisbabaként az anyja karjában eljött a templomba, Simeon hátul egy szobában olvasott, és a Szentlélek felkeltette, mivel várakozásban volt. Az az élet benne volt. Azt mondta, hogy nem hal meg addig, amíg meg nem látja az Úr Krisztusát. És ott volt az Úr Krisztusa a templomban. A Szentlélek a kötelességétől felállította, és lement oda, és felemelte azt a kisbát, és így szólt: - Bocsásd el a Te szolgádat békességben, mert szemeim meglátták a Te üdvösségedet.

Lk2:37,38

⁹⁶ Volt egy öreg, vak asszony a sarokban, akit Annának hívtak, és aki az Urat szolgálta éjjel és nappal. Ő is előre látott, és azt mondta: “Jön a Megváltó. Látom, őt közeledni.” Bár vak volt, mikor Ő bejött, az az élet, ami az asszonyban volt, ami azt mondta, hogy ott lesz; az ott lesz; ott lesz. Akkor ugyanaz az élet, az a fény, bejött az épületbe egy kisbaba formájában törvénytelen gyermekként bepólyálva, közeledve az épületen keresztül, és a Szentlélek megérintette azt az öreg vak asszonyt, és jött Lélek által, ami átvezette őt az embereken, és megállt e felett a kisbaba felett, és megáldotta az anyát és a kisbát, és megmondta mi lesz a jövője. Látjátok? - elrendelve az életre. Értitek? Nézzétek őket. Még csak tucatnyian sem voltak.

1Péter3:20

⁹⁷ Noé napjaiban csak nyolc lélek menekült meg. Nem mondhatni, hogy

2Mózes10:11

A fáraó azt mondta: - Nos, miért ne, ha nektek ilyen a vallásotok, megmondom én, hogy mit csináljatok. Csak ti és a vének menjetek szolgálni az Úrnak, na? Csak ti és a vének menjetek, mert nektek mind meglehet az a fajta vallásotok, de ne hozzátok be azt az emberek közé...

2Mózes10:26

¹³³ Tudjátok mit felelt Mózes? Azt felelte: - Még egy jószágot sem hagyunk itt. Végig megyünk. Mindnyájan megyünk! Nem megyek én sem, csak ha ők is jönnek, és amíg itt vagyok, addig a kezeden vagyok! Nem megyek, csak ha ők is jöhetnek. Ez minden...

2.Mózes10:26

¹³⁴ Ó, milyen bátor szolga! Ámen. “Magammal akarom őket vinni. Csak azért, mert nekem megvan - leülök, és azt mondom magamban: - Nos, minden rendben... - nem, uram; mi a népet is akarjuk. Mindannyian megyünk.” Ámen. Azt mondta: - És egyetlen juhot sem fogunk itt hagyni. Egyetlen jószág sem marad itt. Mindannyian megyünk az ígéret földjére, (ámen) - minden egyes ember. Mindegy, hogy háziasszony vagy, vagy egy kis szolga, vagy öregasszony, vagy fiatalember, vagy öregember, mindegy, hogy ki vagy; akkor is megyünk. Nem lesz senki közülünk, aki itt marad. Ámen. Mindannyian megyünk, és senki sem marad itt. ... Ez így igaz.

Az én, az ő vallásuk ott tényleg meg volt próbálva, ugye? Óh! Nem, Mózes nem hitt abban a “csak addig” vallásban. Nem, nem abban hitt. Igen, uraim. Óh. Egész nap maradhatnánk ennél, de a témáról kell, hogy beszéljek végre, és el kell kezdenem prédikálni.

2Mózes9:6,10,23 2Mózes10:13,22 2Mózes12:29,31,32

¹³⁵ Figyeljétek meg. Mennyire gyönyörű - ó, mennyire szeretem ezt. Tudjátok a végén a fáraó azt mondta: - Távozz!... Isten nem sokkal az előtt küldött rá pestist a Mózes szaván keresztül. Mindenre lesújtott. Minden megtett, amit meg kellett tennie. Megállította a... Sötétséget bocsátott a földre délben; Ő minden mást is megtett. Elsötétítette a nappalt, békákat, tetveket, bogarakat és minden mást küldött a földre; tüzet, füstöt és halált a családokra és minden ilyesmit. Mindent megtett egészen addig, amíg a fáraó azt nem mondta: - Ki innen! Vegyétek mindeneteket, és menjetek! ... Ó, jaj! Áldott legyen az Úr!

¹³⁶ Annyira örülök neki, hogy egy ember annyira teljességgel tudja Istent szolgálni, hogy végül a gonosz már nem tud mit kezdeni vele. Csak engedelmeskedj Istennek olyan teljességgel, míg a gonosz azt nem mondja: - Jaj nekem. Menj el innen. Nem akarom többször hallani. ... Ez így van. Tudod

¹²⁸ Ez ugyanaz a dolog, tudjátok, amit Isten Ádám és Éva elé helyezett az Édenkertben. Hit által választanod kell. Most pedig figyeljétek meg, a fáraót a látása a halálához és a városának pusztulásához vezette. Mózes a hite által sohasem félt a fáraótól, látjátok. Nem törődött azzal, amit a fáraó mondott. Éppen úgy nem törődött a fáraóval, ahogyan az anyja és az apja nem törődött a fenyegetésekkel. Amikor Mózes megbizonyosodott a felől, hogy ő az, aki ki fogja vezetni az egyiptomiak - vagyis Izraelt Egyiptomból, sohasem törődött azzal, hogy mit mond a fáraó. Nem félt tőle. Ámen, ámen, ámen! Értitek, hogy mire gondolok.

A hitben nincsen félelem. A hit az tudja. A hitnek, ahogyan azt mondani szoktam, nagy, erős karja van, és szőrös mellkasa. Ha a hit azt mondja, hogy hallgass, akkor mindenki elhallgat. Ez minden. Azt mondja: - Tudom, hogy hol vagyok...

A többiek azt mondják: - Nos, talán tudja... Neked azonban fel kell állnod, és meg kell mutatnod az izmaidat. Ez minden; ezt a hit teszi.

¹²⁹ Figyeljétek meg, hogy Mózes az után, miután Isten kinyilatkoztatta az elhívását már sohasem félt a fáraótól. Amikor Mózes hitte, hogy arra lett elhívva, de amikor Isten ott fent megmondta neki, - "Így van", és lejött és megmutatta a fáraó és a többiek előtt, hogy ő lett küldve arra, Mózes többé nem félt a fáraótól.

¹³⁰ Figyeljétek meg, a fáraó megpróbált a bölcsességével hatni Mózesre. Figyeljétek. Azt mondta: - Tudod mit, kötek veled egy egyezséget; - (miután a böglyök megették a testét) azt mondta - Kötek veled egy egyezséget. Menjete el háromnapos járásra, és ott áldozatok az Isteneteknek. Menjete el addig, de tovább nem mehetek... De tudjátok, hogy ezt a fáraó értelme mondatta vele: - Csak addig menjete, és ne tovább...

Hát nem ugyanez megy ma is? "Az is jó, ha csak belépsz a gyülekezetbe." De tudjátok az a hit, ami Mózesnek volt, nem egy "csak addig" vallásban hitt.

¹³¹ Így válaszolt: - Megyünk mindannyian. Végig megyünk. Így van. Az ígéret földjére megyünk. Nem csak ide megyünk a közelbe, hogy ott csináljunk egy felekezetet és megálljunk, végig megyünk... Ámen.

- Az ígéret földjére megyek. Isten megígérte ezt nekünk...

¹³² Hány fáraónk van ma is, akik a szószéken állnak? - gyülekezetvezetőként. - Nos, látjátok, ha ezt és ezt megteszitek, az elég... nos, látjátok, csak eddig...

Mózes azonban így szólt: - Ó, nem! Nem, nem és nem!... Látjátok?

túl sokan, de akik életre voltak rendelve azok bementek akkor. Látjátok, hogy munkálkodik a Szentlélek minden korban? - vonzva az embereket.

⁹⁸ Tehát látjuk, hogy Mózes hite elvezette őt ahhoz, hogy meglássa mi fog történni, nem pedig azt, ami már megtörtént. A ma helyett tekints a holnapra. Tekints az ígéretre a csillogás helyett. Az embereket nézd ne a szervezetet. Értitek? Isten is így tette.

1Mózes13:10,11

⁹⁹ Lót is látta a bőség csillogását lent Sodomában. Lót látta a sok pénz adta lehetőségeket. Lót látta a lehetőségeket, amikor Sodomára nézett, és talán lehetett volna belőle... mivel ő zsidó volt, nagy ember lehetett volna belőle, mivel egy nagy szellemi ember volt és Ábrahám unokaöccse. Tehát azt választotta, hogy Sodoma felé megy.

Lótnak azt súgta az esze, hogy a jólét csillogására nézzen. Lótnak azt súgta az esze, hogy a csillogás áldásaira tekintsen. De ez annyira megbénította a hitét, hogy nem látta meg azt a tüzet, ami arra rendeltetett, hogy lerombolja azt a fajta életet. És így vannak ezzel a ma élő emberek is. Az egy nagy szervezethez való tartozásban lévő lehetőségeket látják meg. Abban látják a lehetőséget, hogy a város embereivel társadalmi kapcsolatban legyenek, de nem látják meg a lehetőséget... Nem látják meg, hogy a hitük meg van bénítva.

¹⁰⁰ Hadd ismételjem meg ezt, hogy nehogyan valaki félreértse. Ma az asszonyok, mint mondtam, úgy akarnak viselkedni, mint a filmcsillagok. A mai férfiak pedig olyanok akarnak lenni, mint a televíziós sztárok. Úgy tűnik, hogy a mai pásztorok valami modern egyesületet akarnak csinálni a gyülekezetükből: tagság meg ilyesmi. Azokra a lehetőségekre néznek, amelyet egy esetleges püspökség, vagy elöljáróság adhat, vagy valami ilyesmi, ha összhangban maradnak az egyházzal, és eltérnek az Igétől, miközben az ott hever az orruk előtt azzal a...teljesen igazolva Isten ereje által és Isten élő igéje által, amely az emberekben él. És mégsem akarják azt. Azt mondják, hogy nem akarunk ilyen dolgokba belekeveredni. Ez a tagsági kártyájukba kerülne. Felbontaná a felekezeti rendjüket. Még egy olyan igaz ember is mint Lót megült ott Sodomában tudván, hogy ami ott folyik az nem jó, látjátok. Értitek, hogy mit tesznek, amikor ezt csinálják? Megbénítják még azt a kis hitet is, ami megvolt nekik. Nem tud működni.

Mal3:6

¹⁰¹ Mózes elfordult attól, és hitt - a hitével megbénítván a világot. Vagy a hited bénítja meg a csillogást, vagy a csillogás bénítja meg a hitedet. Szóval, vagy az egyiket vagy a másikat választod. És látjátok, hogy a Biblia nem változik; Isten nem változik. Ő a változhatatlan Isten.

¹⁰² Szóval mi azt látjuk ma, hogy az emberek a nagy dolgokat látják, azokra néznek, a nagy szervezetekre. Én ehhez és ehhez tartozok, értitek? És elmennek oda, és azt látják, nem különböznek az utca emberétől. Nincsenek ott más dolgok... Van valami kis intellektuális valamilyük, ami kell... És amikor beszélsz nekik az isteni gyógyításról, a tűzoszlopról, Isten fényéről; azt mondják, hogy az csak agyszülemény.

Valamelyik nap valaki megnézte azt a képet az Úr angyaláról, egy baptista prédikátor, és nevetett rajta. Látjátok? Ez istenkáromlás. Ez megbocsájthatatlan.

Mt10:25 Mt12:32

¹⁰³ Ezt mondta Jézus. Istenkáromlás, ha látjuk, hogy valaki ugyanazokat a dolgokat teszi, amiket Krisztus tett, és Ő azt mondta, mikor látták azokat a dolgokat megtörténni Krisztusban - Ő az áldozat - és ők "Belzebub"-nak nevezték, ördögnek, azért mert Ő azokat tette. Most pedig azt mondják - Azt mondta: "Én megbocsátok nektek ezért, de amikor a Szentlélek fogja ugyanezeket a dolgokat cselekedni, és ellene szóltok, az már sohasem lesz nektek megbocsátva, sem ebben a világban, sem az elkövetkezendőben." Értitek?

¹⁰⁴ Egyetlen szó elég, amit ellene mondotok. Értitek? Akkor pedig - mivel ha az az élet - ha te örök életre vagy rendelve, akkor az az élet elő fog törni, mikor azt látod. Fel fogod ismerni, mint az a kis asszony ott a kútnál és a többiek; de ha az nincs ott, akkor nem kelhet életre, mivel nincs ott semmi, ami életre kelhetne. Ahogy az én jó öreg anyukám mondta valamikor: - A tarlórépából sohasem fog vér kijönni. Mivel nincs benne vér. Tehát ez ugyanaz a dolog, és az megbénítja azt a kis hitet, ami megvan neked.

5Mózes22:5

¹⁰⁵ Lót látta a csillogást, de nem volt elég hite ahhoz hogy meglássa azt a tüzet, ami azt a csillogást lerombolni jött. Szeretném tudni, hogy megvan-e nekünk most ez a hitünk? Tudni szeretném, hogy nekünk... azok a nők, akik közkedveltek akarnak lenni, akik olyanok akarnak lenni, mint a többi nő a gyülekezetből, ha látják, hogy olyanok akarnak lenni, mint a többiek - látják, hogy csinosabbak lehetnének, ha festenék magukat; látnak csinosabb nőket, akik fiatalabbnak néznek ki azáltal, hogy levágják a hajukat, és úgy viselkednek, mint mások vagy, mint a filmsztárok, de tudni szeretném, hogy ez nem bénította-e meg a hitüket, hogy ne lássák, hogy a Biblia azt mondja, hogy azok az asszonyok, akik ilyeneket tesznek tisztességtelenek. Ha pedig egy nő férfiruhát vesz fel, akkor az utálatosság Isten előtt - nadrágot vagy ilyesmit, meg olyan sortot, amiket hordanak. Érzéketlenné válnak erre egészen olyan

amit Isten mondott.

¹²⁴ Most pedig figyeljete, a hit azt látja, amit Isten akar, hogy lássatok, tudjátok. A hit azt látja, amit Isten lát, és az érvelés és az értelem azt látja, amit a világ akar, hogy lásson. Figyeljétek ezt meg, érvelés... - Miért ez csak józan ész, ennek pusztán az az oka, hogy... Hát, ez nem ugyanolyan jó, mint...

Látjátok? Pontosan ez az, amikor azt az értelmet használod, amely ellentétes az Igével, akkor az az, amit a világ akar, hogy láss. De a hit nem ezt nézi; a hit arra tekint, amit Isten mondott, értitek? Ti nem - ti csak érveltek... Az érvelő ész azt látja, amit a világ akar, hogy láss - nagy felekezeteket.

- Te keresztény vagy?

- Ó, én presbiteriánus vagyok; metodista; lutheránus; pünkösdi; meg ilyesmi. Ez vagyok, meg az vagyok - ez az ész. - Én az Első Egyházhoz tartozok; ó, én katolikus vagyok; én ez vagyok, én az vagyok... Látjátok?

¹²⁵ Ezeket mondjuk. Nos, ez az értelem. Szeretjük ezt mondani, mert az egy felekezet, valami nagy... - Nos, tudjátok, nekünk több tagunk van, mint bármely más egyháznak a világon. ... De csak egyetlen igazi egyház van, és ahhoz nem csatlakozunk, abba beleszületünk, értitek. És ha te beleszületél, akkor Maga az élő Isten munkálkodik rajtad keresztül, hogy megismertesse magát, tudjátok. Az az a hely, ahol Isten lakik - az ő gyülekezetében.

1Kor3:16

¹²⁶ Isten minden nap jár gyülekezetbe - a gyülekezetben él, Ő benned él. Te vagy az Ő temploma. Te vagy az a sátor, ahol Isten lakik. Te vagy magának az élő Istennek a temploma. És ha az élő Isten az Ő élő teremtményében lakozik, akkor a cselekedeteink Istentől valók. Ha nem, akkor Isten nincs ott belül. Ő nem késztetne téged arra, hogy ezt tedd, amikor olvashatjuk az Igéjében, hogy "Ne tedd", és te fogod és megteszed. Értitek, ez nem jó. Amikor megtagadod, akkor az azt mutatja, hogy az élet még csak nincs is benned, értitek. Ez igaz.

¹²⁷ A hit az engedelmség ösvényéhez vezette Mózes. Figyeljétek meg, amint Mózes... Ott van a fiatal fáraó; és ott van a fiatal Mózes - mindkettőjük előtt ott áll a lehetőség.

Mózes látta az emberek szegényét, és nagyobb kincsnek tekintette azt Egyiptom minden kincsénél, és őt a hite vezette. Azt követte, amit az Igébe vetett hite mondott neki, és ez elvezette őt az engedelmség ösvényéhez, végül a dicsőséghez. Halhatatlan - sohasem kell meghalni - Isten jelenlétében.

A látás, az ész és a csillogás a fáraót a halálba vezette, és Egyiptomnak, a nemzetének a pusztulásához vezetett, és Egyiptom azóta sem tért vissza.

Itt vagyunk. Nézd csak erre, meghalsz. Nézz arra, élsz. Válassz tehát.

Isten akar, hogy meglegyen, a hit ezen keresztül működik.

¹¹⁹ A hit egy puskához erősíthető távcső. Nem eresztí le a tekintetét. A célra összpontosít. Ámen! Minden jó lövész tudja ezt, látjátok? Ez képessé tesz minket arra, hogy a távolba lássunk; ez egy teleszkóp; ez egy távcső, amellyel nem itt nézel körül; nem arra szoktuk a távcsövet használni, hogy megnézzük mennyi az idő. Értitek? Nem erre használjuk, hanem arra, hogy messzire ellássunk vele, és a hit ezt teszi. A hit felveszi Isten távcsövét, mind két szemére, a távcső mindkét oldalát, az Új- és az Ótestamentumot, és látja minden ígétet, és a hit látja azokat. És a hit azt választja tekintet nélkül arra, hogy a jelen itt mit mond. A végére tekint.

Nem néz lefelé, hogy erre nézzen; amoda néz. A célkeresztet pontosan az Igén tartja. Ezt teszi a hit. Ez az a hit, ami abban az emberben van, aki azokat a dolgokat teszi.

¹²⁰ Most pedig figyeljete. Amit a fáraó nagynak mondott, az Isten szemében utálatos volt. Valószínűleg a fáraó azt mondta Mózesnek: - Nézd Mózes, nézz ide... amiért te leszel a következő fáraó, ezt a jogart neked fogom átadni távozásomkor. Átnyújtom ezt a jogart; a tiéd. ... Látjátok? Szóval, ez nagyon jó... - Nagy ember leszel, Mózes. Te leszel az érsek. Ez és ez leszel. Ne hagyj itt minket, maradj itt... De látjátok, a fáraó jónak mondta, de Isten szemében utálatosság volt.

5Mózes22:5

¹²¹ Nos, ti asszonyok gondolkozzatok el egy percre - és ti is, férfiak. Amit a világ jónak tart, az Isten szemében mocskok. Hát nem mondja a Biblia, hogy ha egy asszony férfiruhát visel, akkor az utálatosság Isten szemében? És azt hiszitek, okosak vagytok, amikor ezt teszitek, látjátok. Olyankor kiteszitek az asszonyi testet az ördög elé; ez minden. Tehát ne tegyétek.

¹²² Ti, férfiak, akik a világ dolgai után mentek, és összekeveredtek ezzel-azzal, és ti férfiak, akik nem vagytok elég biztosak magatokban ahhoz, hogy ne engedjétek a feleségeket és az ilyen dolgokat: Szégyelljétek magatokat. Isten fiainak hívjátok magatokat - ez nekem nagyon hasonlónak tűnik a sodomabeliekhez, tudjátok. Nem akarlak megbántani titeket, hanem az igazságot akarom nektek elmondani. A szeretet kiigazít. Mindig is ilyen volt.

Egy olyan anya, aki nem törődik a gyermekével, nem javítja ki, nem fenekeli el, és nem igazítja ki, az nem igazi anyuka. Ez így van.

¹²³ Most pedig figyeljete, hogy mi történik most. Mózes látta ezt a látomásában, és a fáraó azt mondta, hogy az nagyszerű.

Isten azt mondta, hogy az utálatosság. Így hát Mózes azt választotta,

mértékig, hogy megszokott lesz az emberek számára. Arra vagyok kíváncsi, hogy nem bénítja-e meg azt a kis hitet, ami volt neked, ami által éppen eljársz egy gyülekezetbe. Értitek? Ezt teszi.

1Mózes12:11,14 1Péter3:6

¹⁰⁶ Lót ezt tette, és ez megbénította, és megbénította az övéit is. Nem látták ezt, de az igazolt hitű Ábrahám (a nagybátyja) nem a csillogásra tekintett, nem akart azzal semmit, bár nehezen tudott megélni Sárával - kint a pusztában, ahol nehezen lehetett a terméketlen földet termővé tenni, de ők nem a népszerűvé válás adta lehetőségekre tekintettek. Sára a legszebb asszony volt arra felé, ezt az Ige mondja. Szőke volt; minden asszony közül a legszőkébb. És mégis maradt a férjével és engedelmeskedett neki, sőt urának nevezte, akiről a Biblia az Újszövetségben azt mondja, hogy "akinek a lányai vagytok, ha engedelmeskedtek a hitnek". Látjátok - a férjét urának hívta.

1Mózes18:1

¹⁰⁷ Az Úr anyala pedig meglátogatta a templomukat vagy a kicsiny sátrukat kint a pusztában, és azt mondta, - még csak egy házuk sem volt, amiben lakhattak volna, ott éltek kint a kopár földeken, és ennyi. Látjátok, hogy ezek a napok ugyanolyanok, mint azok a napok voltak, azok mintájára?

Zsidó11:25

¹⁰⁸ Szóval, Mózes az ő hatalmas hitével szintén nem tudott mondani a jelen világ meglévő dolgaira, és igazul tudott dönteni. Azt választotta, hogy az Isten népével együtt elszenvedi a bántalmazásokat. Úgy döntött, hogy velük megy. Miért? - a hite miatt. Látta az ígétet; látta a végidőket; látta a holnapot, szabadjára engedte a hitét. Nem arra figyelt, amit a szemei láttak az ottani lehetőségekben, hogy fáraó volt, hogy fáraó lesz majd, egyenesen a holnapra nézett.

Zsidó11:24

¹⁰⁹ Ó, bárcsak az emberek is ezt tennék! Nem a jelen világra néznének. Ha a jelen világra nézel, akkor adsz annak lehetőséget. Takard el a szemeidet ettől, és nézz Isten ígétére, egy út át a holnapba. A hite által választani tudott. Azt választotta, hogy Ábrahám fia lesz, nem azt, hogy a fáraóé. Hogy lehet ez, mikor az egész királyság - Egyiptom felkavarta a világot. Ő volt a világ királya, és negyven éves fiatalember volt, készen arra, hogy elfoglalja a trónt, de soha sem az ő...

¹¹⁰ Nem azokra a nőkre nézett, akik nap, mint nap körülötte lehettek volna, a háremekre. Azt a csillogást, és hogy csak úgy ült volna, bort ivott volna, és nézte volna a sztriptízt, ahogyan éppen előtte táncolnak és szórakoztatják - nők a

világ minden részéről, az ékszerek és kincsek és kint a hadserege. Nem kellett volna egyebet tennie csak ülni és enni azokat a finom ételeket, és csak mondogatni, hogy küldjék az ilyen és ilyen számú helyőrséget le oda arra az ilyen és ilyen nevű helyre, és foglalják el, mivel most azt hiszi, hogy így akarja. Ez lett volna minden, amit tennie kellett volna: ülni és nézni, hogyan szórakoztatják, és engednie, hogy az aznapi gyönyörű táncosnők beleöntsék a szájába a bort, etessék ölelések közepette - mind a világ legszebb női.

Zsidó11:26

¹¹¹ Mindaz a csillogás, ami ott volt, ott hevert egy karnyújtásnyira tőle, de erre mit tett? Elfordította arról a tekintetét. Tudta, hogy az mind tűzben fog elégni. Tudta, hogy abban halál van, értitek. Tudta, hogy ez így van, és inkább nézett azokra a megvetett, elutasított emberekre, és hit által a Krisztus szegyenét választotta, és ezt mondta magáról: - “Én Ábrahám fia vagyok; nem pedig ezé a fáraóé. Tehettek püspökké, esperessé, érsekké vagy pápává, én nem erre születtem. Én az Ábrahám fia vagyok, és elfordulok a világ dolgaitól.” Ámen, ámen és ámen!

¹¹² Hit által tette ezt. Elvetette a csillogást. Elvetette annak a lehetőségét, hogy ő legyen a következő püspök, hogy ő legyen a következő érsek vagy a következő választások elöljárója vagy ilyesmi, ezeket elvetette. Nem nézett ezekre.

Szóval, “ha én leszek a püspök, akkor majd csak úgy besétálok, és az emberek azt fogják kiáltozni, hogy ‘Szent atya’ vagy ‘Dr. x y’ vagy ‘x y atya’, hogy fognak mind az istentiszteleteken hátba veregetni és mondogatni egymásnak, hogy ‘Látod fiú, ez a fickó tud valamit. Nekem elhiheted.’ ‘Ó! Csitt!, csendesen; itt jön a püspök.’ Amit ő mond, az ‘törvény’. Itt jön Ő.” Özönlenni fognak az emberek a világ minden tájáról, hogy... hogy láthassák a pápát, hogy megcsókolhassák a lábát, a gyűrűjét és a többi. Micsoda lehetőség ez egy katolikus számára, vagy egy református számára, hogy püspök legyen vagy presbiter, vagy a szervezet valamilyen más nagy embere.

¹¹³ Nézzén... ó, de látjuk, hogy a hit szeme átnéz ezek felett. És látjuk a végét ott lent, ahol Isten mondta, hogy az egész le lesz rombolva. A hit, az a sas szem ezek felé emel minket, és a holnapra nézünk és nem a mára, és azt választjuk, hogy Ábrahám fiainak neveztessünk.

A fáraó, hit nélkül Isten fiait fanatikusoknak látta - hit nélkül. Rabszolgává tette őket, mert nem ijedt meg attól, amit kimondott. Nem félt Istentől. Azt hitte magáról, hogy Isten. Azt hitte, hogy azok az istenek, akiket szolgált - akiknek a püspöke, a fő elöljárója volt - azok az istenek tették; nem pedig ezeké az embereké. Így rabszolgákká tette őket. Nevetett rajtuk

kigúnyolta őket, ahogy ezt ma is teszik az emberek, pontosan ugyan úgy.

Mózes hite az ígélet földjén látta őket, áldott népként. Nehéz küzdelemnek tűnhetett bevinni őket az ígéletbe, de Mózes úgy döntött, hogy velük megy. (Bárcsak ennél a témánál maradhatnék, de az idő megy közben, tudjátok.)

¹¹⁴ Figyeljétek meg, hogy mennyire nehéz lehetett megfordítani azokat az embereket. “Velük kell élned. Kell, hogy közülük való légy, és már annyira intellektuálisak, hogy nem tudsz velük haladni. Látjátok? De kellett valaminek történnie ott. Kell, hogy a természetfeletti megmutatkozzon előttük. Kemény lesz. A szervezetek elutasítanak majd, és ehhez hasonló dolgok fognak történni. Szörnyű, amit tenned kell, de ennek ellenére, válassz.”

“Közülük való vagyok.” A hite szólalt meg. A hite lobbant fel. Igen, uraim. Ő meglátta ezt.

Nehéz dolog volt, bevinni őket az ígéletbe, de úgy döntött, hogy akárhogy is, de velük megy. Nem arra nézett, hogy mit tettek vele, és hogy mennyire elutasították, bármi áron elindult, és kiment velük.

¹¹⁵ Remélem értitek! Rendben. Menjete velük bármi áron. Vegyétek úgy, hogy én egy vagyok azok közül, ez helyes, mert ez a kötelességetek. Lehet, hogy nehéz lesz, és sok mindenben kell keresztül mennetek, de akárhogy is van, menjete. A hite pedig arra vezette, hogy az Igét válassza, és nem pedig a csillogást. Vette az Igét. Ez az, amit a Mózes hite tett.

¹¹⁶ Amikor a hit ránéz Isten legrosszabbjaira - ne feledjük, ott volt a világ csillogása, a világ legnagyobb királyának a csillogása. És hol volt Isten ígérete? - a sárfészekben, a sárral tapasztott házakban. De amikor a hit, amikor a hit néz Isten legrosszabbjaira, akkor nagyobbra értékeli, értékesebbnek tartja azokat a világ legjobbjainál! Igen, Uraim. Amikor a hit néz arra, mikor a hit látja azt.

¹¹⁷ Amikor az Igébe vetett hit látja, az Igét kijelentetni, akkor az több neki mindannál a ragyogásnál, érsekségnél és akármi másnál, amit csak kimondhatunk. A hit teszi. Látjuk a legrosszabbakat, a megvetetteket, az elutasítottakat, bármit is; legyenek bár a legrosszabb állapotban, és a hit milliószor nagyobbra értékeli azt, a világ által nyújtott legjobb dolognál. Ámen!

Így énekeljük azt a dalt, hogy: “Együtt megyek az Úr megvetettjeivel...” Értitek? Óh! Mivel, látjátok, hogy a hit azt látja, amit Isten akar tenni.

¹¹⁸ Ó, remélem, hogy ezt magatokévá teszitek! A hit nem a jelenre tekint. A hit nem ezeket látja itt. A hit arra felé néz, amerre azt látja, amit Isten akar, és ennek megfelelően működik. A hit az ilyen. Azt látja, amit Isten akar, és amit